Nr. 76. Wtorek 1 Kwietnia 1884. Rok 74.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35** ct, — Z „Przewodnikiem" za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75** ct.; na miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct. **pocztą 1 zł. 65** ct. — Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Obwieszczenie

dotyczące corocznego uzupełnienia potrzebnych dla Galicyi stadników krajowych przez zakupno ogierów chowu prywatnego.

C. k. Ministerstwo rolnictwa, powodowane zamiarem uregulowania w sposób odpowiedni zakupna ogierów, potrzebnych po upływie peryodu stanowienia do uzupełnienia stadników w c. k. zakładach stadników rządowych, a zamierzając przytem pokrywać tę potrzebę ile możności przez zakupno ogierów prywatnego chowu krajowego, zaprasza niniejszem wszystkich hodowców i posiadaczy koni, by corocznie w czasie od pierwszego do ostatniego kwietnia najpóźniej donieśli pisemnie c. k. Ministerstwu rolnictwa bezpośrednio, jakie ogiery mają na sprzedaż.

Zebrane w ten sposób zgłoszenia przesłane będą c. k. Zakładowi stadników do zanotowania zgłoszonych ogierów.

Ewentualne zakupno zgłoszonych w ten sposób ogierów odbywać się będzie w jesieni każdego roku, w miarę potrzeby i rodzaju ogierów, jakie do uzupełnienia w c. k. Zakładach stadników rządowych będą potrzebne, tudzież w miarę rozporządzalnych na ten cel funduszów za poprzedniem umocowaniem ze strony c. k. Ministerstwa rolnictwa, dotychczasowym sposobem, przez c. k. Zakład stadników w porozumieniu i za współudziałem ustanowionego przy c. k. Namiestnictwie lwowskiem komitetu doradczego dla spraw chowu koni.

Rozumie się samo przez się, że posiadaczowi ogiera do zakupna zgłoszonego wolno będzie pomimo to rozporządzić tym ogierem w inny sposób, również jak z drugiej strony c. k. Ministerstwo rolnictwa, przyjmując wspomnione zgłoszenie, nie obowiązuje się do bezwarunkowego zakupna ogiera, choćby nawet za zupełnie zdatnego został uznany.

Każde zgłoszenie ma zawierać: pochodzenie, miarę, maść, wiek i cenę ogiera, tudzież ma wymienić miejscowość, w której ogier zgłoszony może być oglądany.

Co do wieku zgłosić się mających ogierów nadmienia się wyraźnie, iż oglądane a ewentualnie zakupione będą tylko takie ogiery, które — jeżeli są rasy angielskiej lub arabskiej — w czasie zgłoszenia ukończyły rok trzeci, a — tylko jeżeli są krwi zimnej — rok drugi.

Zgłoszone ogiery, niemające wspomnionego wieku, nie będą uwzględnione; ogiery zaś, które dopiero po owym, na wstępie wymienionym, terminie będą zgłoszone, mogłyby być uwzględnione dopiero w drugim rzędzie, i tylko o tyle, o ile ogiery w czasie właściwym zgłoszone nie pokryją, bądź co do liczby, bądź co do rodzaju, rzeczywistej potrzeby.

Z c. k. Ministerstwa rolnictwa.
Wiedeń, dnia 19 marca 1884.

Dnia 25 marca 1884 roku wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu X zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 35. Ustawę z dnia 16 marca 1884 r., która celem ochrony wierzycieli przed niekorzystnemi czynnościami zmienia a ewentualnie uzupełnia niektóre postanowienia postępowania konkursowego i egzekucyjnego.

Nr. 36. Ustawę z dnia 16 marca 1884 r., o kwestyonowaniu kroków prawnych, które się odnoszą do majątku niewypłacalnego dłużnika.

Nr 37. Rozporządzenie ministrów spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa z dnia 22 marca 1884 r., które ustanawia termin wprowadzenia w życie regulaminu targowego wydanego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 3 września 1883 (dz. u. p. nr. 145) dla wiedeńskiej centralnej targowicy bydła w St.-Marx.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 1 kwietnia.

Według ostatniej depeszy z Rzymu, powiodło się ostatecznie panu Depretisowi spełnić poruczoną mu przez koronę misyę utworzenia a właściwie rekonstruowania gabinetu. Gabinet przedstawi się we czwartek Izbie deputowanych, przyczem p. Depretis rozwinie przyszły program ministeryalny, który jednak, jak zapewniają dzienniki oficyalne, nie będzie się różnił od programu, jakim kierował się dotychczas w polityce wewnętrznej prezes gabinetu. Ponieważ większość parlamentu we wszystkich zasadniczych sprawach podzielała zawsze dotychczas przekonania, stanowiące *credo* polityczne trzech głównych ministrów: Depretisa, Manciniego i Maglianiego, którzy pozostają nadal w gabinecie, przeto nie ma obawy, aby podniosła jakiekolwiek zarzuty przeciw temu programowi. Zresztą przy wyborze prezydenta Izby pokaże się, czy i o ile większość zadowoloną jest z wyboru nowych ministrów. Jak wiadomo, wybór prezydenta w włoskiej Izbie deputowanych przesądza zazwyczaj o kwestyi zaufania dla każdorazowego rządu, który ma prawo stawiania oficyalnego kandydata. Skoro on nie otrzyma odpowiedniej ilości głosów, uważanem to jest za wyraźne wotum nieufności; tak też było przy wyborze p. Copino, którego kandydaturę postawił rząd po rezygnacyi prezydenta Farriniego. Ponieważ kandydat ten otrzymał nieznaczną tylko większość, a wielu posłów ze stronnictwa ministeryalnego bądź wstrzymało się od głosowania, bądź głosowało przeciw niemu, przeto p. Depretis czuł się zniewolonym podać się do dymisyi. Niechęć jednak większości była tu głównie skierowana przeciw ministrowi sprawiedliwości Savelliemu, ministrowi oświaty Baccelliemu i ministrowi handlu i rolnictwa Bertiemu a w części i ministrowi marynarki, i oni też padli ofiarą przesilenia. Miejsca ich zajęły osobistości popularne w Izbie; zdaje się przeto, że na razie nie ma obawy, aby kwestya osób mogła dać powód do nowych niesnasek pomiędzy rządem i większością parlamentarną.

Zrekonstytuowany gabinet ma przed sobą dwa ciężkie zadania, a mianowicie: kwestyę ugrupowania stronnictw w Izbie i sprawę kolejową. P. Depretis dąży od dawna ze zmiennem szczęściem do zlania rządowej lewicy i lewego centrum z prawem centrum i konserwatywno-liberalną frakcyą, która, stojąc pod przewodnictwem Selli, głosowała dotychczas to z większością, to z opozycyą i przyczyniała się głównie do wytworzenia stanu niepewnego, nader drażliwego dla gabinetu. Obecnie przez śmierć Selli, osobistego przeciwnika Depretisa, widoki zamierzonego zbliżenia znacznie się polepszyły, za czem przemawia i ta okoliczność, iż pomienione dwie frakcye w czasie ostatniego przesilenia nie próbowały wcale wyzyskać położenia na swoją korzyść i nie stawiały prezesowi gabinetu żadnych trudności. *Italie*, przewidując to zbliżenie, wyraża przekonanie, iż wtedy dopiero położenie Depretisa utrwa-

---

46)

KROK DALEJ

Część druga.

IV.

Świadek mimo chęci.

(Ciąg dalszy.)

W daleko lepszem usposobieniu wracał Brodecki napowrót do sali.... Chciał znaleźć Umniskiego i pójść z nim na kolacyę, ażeby dopiero co uczynione odkrycie, zakropić szampanem.... Znalazł go grającego w kwindecza w jednym z mnogich saloników.

Umniski zgodził się najchętniej na uczynioną mu propozycyę, ale gdy już mieli wychodzić, zatrzymał go tą uwagą:

— Po co nam szukać teraz w nocy restauracyi, kiedy nam w którym z tych saloników podadzą z zastawionych bufetów, co zechcemy. Czekaj, ja się zaraz koło tego zawinę.

I rzeczywiście w dziesięć minut potem siedzieli wygodnie przy maleńkim stoliczku który szybko usługujący lokaje zastawili zwierzyną i szampanem.

Obydwaj czuli się w dobrych humorach, a czuliby się jeszcze w lepszych, gdyby o kilka kroków od nich nie siedziało przy drugim stoliczku trzech mężczyzn, którzy jednak daleko wcześniej od nich zaczęli libacyę.

Najstarszy z tych trzech sąsiadów nie miał więcej nad lat czterdzieści. Najmniej też mówił, najmniej pił, lecz dwaj młodzi pili co nie miara i romawiali wesoło a głośno.

Hałaśliwość ich raziła cokolwiek Umniskiego i Brodeckiego, bo im nawet przeszkadzała w rozmowie; pierwszy Brodecki zauważył:

— Możebyśmy się przenieśli gdzieindziej; ci panowie tak dokazują, jakby byli w restauracyi.

— Co nam do tego? a zresztą, wypijemy, i pójdziemy! — odparł Umniski, trącając się kieliszkiem.

— Cóż, nie bawiłeś się dzisiaj? — spytał Brodecki.

— Tak sobie... tańczyć nie chciałem, a gapiłem się aż nadto.

— A kobiety! — dodał po chwili — no, już tak ładnych kobiet jak w Wiedniu, to chyba nigdzie, co?

— Zapewne... ale posłuchajno, o kim oni mówią... zdaje mi się, że słyszę znane mi nazwisko...

— E! co ci tam po tej ciekawości!... Uważałeś baronowę Regensborg?

— Ładnie wygląda....

— Ba!... za tę kobietę warto karku nastawić, no i któżby powiedział, że ona była niegdyś żoną kamerdynera, czy kucharza, prawda?

— Coś słyszałem o tem, ale trudno sprawdzić.

— Z pewnością, mówili mi tacy, którzy ją sobie z tych czasów przypominają. Przecież to nie tak dawno, za życia księcia Michała, który jak mówią, także w niej się kochał....

— Jaki książę Michał?

— A stryj Adama.... Otóż jej mąż, kamerdyner czy kucharz, raz aż się rzucił na nią z nożem w ręku z zazdrości, a niedługo potem zniknął, czy się utopił, bo tylko czapkę jego znaleziono nad brzegiem rzeki....

— Nie znałem tych szczegółów. Farmer, który przecie mieszka w bliskości jej majątku, także tego wszystkiego nie wiedział.... co za szkoda!... kto wie, czy znając dobrze jej życie, nie byłbym uchronił od nieszczęścia...

— Kogo?

— Nic, nic — tak mi na myśl wpadło... Ale jakimże sposobem ożenił się z nią Regensborg?

— W Galicyi ją poznał przypadkiem, może jeszcze w domu księcia Michała, i zakochał się namiętnie, na zabój, bo ona ma dar przyciągania na wieki.

— Ma niestety, ma!... zaczekajno!

I znowu wytężył słuch, wskazując na rozmawiających.

Umniski umilkł, nasłuchując także.

Nie potrzeba im było zbytnio się natężać, bo niektóre wyrazy i zdania dochodziły aż nadto wyraźnie.... Dwaj młodzi ludzie napastowali starszego, że jakaś dama nie jest wcale zbyt srogą.... Starszy zdawał się brać ją w obronę.

— Pal ich dyabli — przerwał znowu Umniski — co nas to obchodzi....

— Mylisz się mój drogi — odrzekł mocno poczerwieniony Brodecki — nazwisko osoby dobrze mi znanej...

— Czyż to warto awanturować się i przez to kompromitować ją bardziej jeszcze.... W głowach im szumi, więc plotą...

— Może masz i słuszność, ale zawsze drażnią mnie, i gdybyśmy byli gdzieindziej...

Odstawił kieliszek, pić już nie chcąc i namawiając towarzysza, żeby wyszli. Ale towarzysz wypić lubił, i nie widział powodu zbytnio się spieszyć.

Wstał więc Brodecki, lecz już z pewną niecierpliwością słuchał rozgawędzonego towarzysza.

— Myślisz może, że ona się ustatkowała — mówił dalej Umniski, mlaszcząc językiem — dobra marka tego szampana!... Oni tu bywają często w Wiedniu, a pani ma zawsze kogoś przy boku, i niejednego.... baron zaś truje się tem strasznie, bo ją ciągle kocha, ale sobie rady dać nie może.... Musi ona mieć rozum....

— I przebiegłość niezwykłą, i spryt!

— I ukształcenie podobno, bo ten Regensborg, zanim się z nią ożenił, kazał jej się uczyć wszystkiego przez lat kilka, to też jak z poczwarki wyfrunął motyl, wszystkich zaraz olśnił blaskiem złotych swych skrzydeł.... jednak, źle się z nią skończy, zobaczysz!...

Uderzenie w stół pięścią nie dało mu dokończyć.

Brodecki z czerwonego stał się blady jak trup, i zaciskając zęby, syknął:

— Nie wytrzymam!

— Co ci na Boga?! — spytał Umniski.

— Powtarzam ci, że obrażają kobietę, którą znam i szanuję. Służ mi za świadka.

I nie czekając dalszej odpowiedzi, przystąpił szybko do stolika, gdzie baraszkowali owi nieznajomi.

Umniski, choć był z tego niekontent, przybliżył się za nim.

Kiedy trzej weseli biesiadnicy spojrzeli na bladą twarz Brodeckiego, a może i na jego wściekle migotające oczy — zamilkli, i na razie nie znaleźli słowa zapytania.

Wyręczył ich Brodecki, który hamując gniew wewnętrzny, odezwał się w te słowa:

— Panowie — wskazał na dwóch młodych — od godziny, to jest od czasu jak my tu siedzimy, spotwarzają szanowną damę, moją krewną...

— Eh bien? — przerwał jeden, chcąc jeszcze mówić dalej.

— Proszę mi dać skończyć! — zawołał silnym i surowym głosem Brodecki. — Postępek panów ma swój osobny wyraz w języku ludzi dobrze wychowanych, ja zaś

liłoby się stanowczo i skonsolidowało, gdyby w stronnictwie rządowem zachowaną została karność i gdyby ministerstwu powiodło się uporządkować kwestyę kolejową. Kwestya ta jest głównym powodem nieporozumień w obozie ministeryalnym. Idzie tu o to, czy koleje żelazne mają być wzięte pod zarząd skarbu, lub też oddane sposobem dzierżawy konsorcyum prywatnemu. Wchodzą tutaj w rachubę najrożnorodniejsze interesa, wobec których kwestye zasadniczego znaczenia, kwestye polityczne i stronnicze ustępują na plan drugi. Frakcye tak zgodne z sobą we wszystkich innych sprawach, na punkcie kolei rozdzielają się i walczą zawzięcie. P. Depretis zwlekał dotychczas z wniesieniem tej drażliwej sprawy na porządek dzienny Izby, wobec jednak coraz natarczywiej odzywających się głosów ze strony opozycyi i opinii publicznej, domagającej się załatwienia tego przedmiotu, wszelka dłuższa zwłoka mogłaby pociągnąć za sobą niemiłe następstwa dla gabinetu. Większa część dzienników jednak wyraża przekonanie, iż gabinet, który wydobył królestwo z odosobnionego położenia i zapewnił mu przyjaźń dwóch potężnych mocarstw, który uwolnił Włochy od zmory rewolucyjnej, zaprowadził ład w finansach, zniósłszy przytem gniotące ludność ciężary; słowem, że gabinet, który tak dobrze zasłużył się narodowi, może przystąpić z otuchą do rozwiązania ostatniej trudnej kwestyi, znajdzie bowiem większość opinii publicznej niezawodnie po swojej stronie.

Rada państwa.

(*CCCLVIII posiedzenie Izby poselskiej*).

† **Wiedeń,** 29go marca. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*). Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godz. 11 min. 15.

Pos. Hausner uniewinnia się z nieobecności słabością.

Między petycyami dużo jest takich, które domagają się, aby kolei imienia cesarza Ferdynanda, ani przywileju nie przedłużano, ani nie dawano nowej koncesyi, lecz żeby ją przejęto na własność skarbu.

Na porządku dziennym naprzód drugie czytanie zamknięcia rachunków z r. 1878 — Na rok ten uchwalonych było wydatków 423,121.704 zł., oprócz których było przeniesionych niezużytych w roku poprzednim reszt w ilości 10,463.675 zł.; rząd przeto rozporządzał przyzwoloną sumą 433,585.379 zł.; rzeczywiście atoli wydał 503,512.118 zł. 80 ct., przekroczył więc przyzwoloną sumę o 69,926.739 zł. 80 ct. (Komisya budżetowa inaczej liczy, dodaje bowiem do rzeczywistych wydatków roku 1878 jeszcze złr. 6,876.188 reszt nieużytych, a przeniesionych na rachunek roku 1879 i w ten sposób dochodzi do rezultatu, że rząd przekroczył przyzwoloną sumę wydatków o 76,802 927 zł. 80 ct. Rachunek taki jest oczywiście fikcyjny; my wolimy trzymać się rzeczywistej wynikłości. *Przyp. sprawozd.*) Owo przekroczenie przyzwolonej sumy tłómaczy się większemi od przyzwolonych o 71,045.967 zł. 92 ct. wydatkami przedlitawskiej połowy monarchii na wyprawę okupacyjną do Bośnii i Hercegowiny. Dochodów było preliminowanych na rok 1878 399,795.163 zł., rzeczywiście wynosiły 410,596.962 zł. $12^{1}/_{2}$ ct., a więc o 10,801.799 zł. $12^{1}/_{2}$ ct. więcej. Z zestawienia przeto wydatków rzeczywistych wynika niedobór w ilości 8?,915.156 zł. $67^{1}/_{2}$ ct., czyli o 59,124.940 zł. $67^{1}/_{2}$ ct. większy, niżby powinien być wedle przyzwolonej sumy wydatków, a przewidywanej sumy dochodów. — Komisya wnosi uchwalić rządowi absolutoryum. Oprócz tego okoliczność, że były minister skarbu Pretis zaciągnął pożyczkę 25-milionową na weksel bez poprzedniego zapytania Rady państwa, co już w r. 1878 ganiono ministrowi w Izbie poselskiej, zniewala komisyę budżetową do wniosku, aby Izba uchwaliła wprawdzie absolutoryum, ale z wyraźnem zastrzeżeniem praw swoich.

Izba bez dyskusyi uchwaliła wnioski komisyi

Mają nastąpić obrady w drugiem czytaniu nad wnioskiem posła Heilsberga o uregulowaniu służby obrachunkowej i kontroli. Ponieważ jednak sprawozdawca poseł Hausner jest nieobecny dla słabości, przeto prezes proponuje usunąć przedmiot ten z porządku dziennego na dziś, a postawić na poniedziałkowy, gdy komisya wybierze nowego sprawozdawcę.

Posłowie Beer i Heilsberg wynurzają życzenia co do chwili wyboru nowego sprawozdawcy przez komisyę, które prezes uwzględnić przyrzeka.

Następują sprawozdania o petycyach. Wymieniamy, jak zwykle, wszystkie petycye z Galicyi i niektóre inne. o ile obchodzą ogół państwa, wraz z sposobem ich załatwienia.

Z referatu posła Zatorskiego: Petycye rady gminnej w Nowicy i rady gminnej w Dołhach (wniesione przez posła Kowalskiego), tudzież petycye gmin Dobrowlan, Ilemia, Lolina, Cinewy, Duby, Rypna, Grabowa, Janówki, Jasieniowca, Kniaziowskiego, Lecówki, Lipowicy, Łopianki, Nowoszyna, Olchówki, Perechinska, Reszniatego, Spasu, Strutyna wyżnego, Wełdzirza, Nowosielicy i Pacykowa, (wniesione przez posła Kuł czkowskiego), domagające się wykluczenia języka polskiego jako obowiązkowego przedmiotu nauki z szkół ludowych, przekazano rządowi do zbadania i ewentualnie zarządzenia stosownych kroków w myśl ustaw obowiązujących. — Co do tych petycyj poseł Kowalski zgadza się na przytoczony codopiero wniosek komisyi edukacyjnej, uchwalony też przez Izbę, ale wynurza życzenie, aby rząd uwzględnił nietylko krajową ustawę szkolną, lecz i państwową, a nadto także zasadniczą ustawę państwa.

Z referatu posła Skarszewskiego: Petycyę Michała Łosika, prowizyonowanego sztygara z żup solnych w Bochni, o podwyższenie prowizyi służbowej (wniesioną przez posła Euzebiusza Czerkawskiego) i petycyę Józefa Stanka, właściciela gruntu w Wiszence, o zwrot niesłusznie ściągniętego podatku od mylnie zapisanego w księgach i opodatkowanego gruntu, (wniesioną przez posła Abrahamowicza) przekazano rządowi do ocenienia. Nad petycyą Bazylego Kosara z Kołodziejowa pod Stanisławowem o wsparcie z funduszu taksy wojskowej, (wniesioną przez posła Ozarkiewicza), przechodzi Izba do porządku dziennego.

Z referatu pos. Ozarkiewicza: Petycyę gminy Skopowa pow. Przemyskiego o przyzwolenie pewnej kwoty ze skarbu na restauracyę cerkwi i zbudowanie plebanii (wniesioną przez pos. Kowalskiego) odstąpiono po prostu rządowi. Petycye gmin Podmichajla, Pojła, Rypianki, Jaworówki i Mysłowa pow. Kałuskiego (wniesione przez pos. Kułaczkowskiego), tudzież gmin Zagórza i Grabowa tegoż powiatu (wniesione przez pos. Hóppena) o bezpłatne pobieranie solanki z Zawoju; dalej petycyę gminy Kropiwnika pow. Kałuskiego o pobieranie solanki z Kałusza (wniesioną przez pos. Kułaczkowskiego); petycye gmin Babina i Ugartsthal pow. Kałuskiego o pobieranie solanki z Kałusza (wniesioną przez pos. Hausnera); petycye gmin Bani, Niegowca, Humenowa, Dołhy wojniłowskiej pow. Kałuskiego o pobieranie solanki z Kałusza (wniesione przez pos. Hóppena); petycyę gminy Berłoh pow. Kałuskiego o pobieranie solanki z Landestreu (wniesioną przez pos. Hóppena); petycyę gminy Dołha kałuskiego o pobór solanki z Nowicy (wniesioną przez posła Hausnera); petycyę gminy Łdzian pow. Kałuskiego o pobór solanki z Petranki (wniesioną przez pos. Hóppena); petycyę gminy Sokołówki pow. Kosowskiego o pobieranie solanki z Utorop (wniesioną przez pos. Ozarkiewicza) przekazano rządowi do uwzględnienia. Petycyę komitetu parafialnego z Lipowca pow. Cieszanowskiego o wsparcie na wykończenie budowli cerkwi (wniesioną przez pos. Ozarkiewicza) i petycye gmin Scianki i Ostry pow. Buczackiego o opiekę przeciw agitacyi w sprawie zniesienia ruskiego kalendarza cerkiewnego (wniesione przez posła Kowalskiego) poprostu przekazano rządowi.

Z referatu pos. Skarszewskiego: Petycyę Grzegorza Wolarczuka z Utorop o zaliczenie do klasy prowizyonistów salinarnych (wniesioną przez pos. Ozarkiewicza) przekazano rządowi do uwzględnienia. Nad petycyą Jana Dziamy z Woli Cieklińskiej o wynagrodzenie za kawał gruntu, wzięty pod drogę gminną (wniesioną przez pos. Jasińskiego), przechodzi Izba do porządku dziennego.

Z referatu pos. Spławińskiego: Petycyę cieszyńskiej filii Towarzystwa rolniczo-leśniczego o zaprowadzenie na Szląsku także ustawy galicyjskiej przeciw pijaństwu (wniesioną przez pos. Haasego) przekazano rządowi do ocenienia. Petycyę dwunastu chłopów wybranych do reprezentacyi powiatowej w Turce przeciw ustawicznemu jeszcze wykonywaniu funkcyj przez starą reprezentacyę powiatową z r. 1874, a niedopuszczenie nowej do ukonstytuowania się z winy władz politycznych (wniesioną przez pos. Kowalskiego) przekazano rządowi do załatwienia w myśl uchwały powziętej już dnia 22 maja r. 1882. Petycyę Sylwestra Kusiby o posadę geometra w ewidencyi katastru podatku gruntowego (wniesioną przez pos. Smarzewskiego), przekazano rządowi do uwzględnienia. Petycyę Marcina Swierkosza i towarzyszy z Lachowic o opiekę przeciw pokrzywdzeniu ich przy wywłaszczeniu gruntów pod kolej Podkarpacką (wniesioną przez pos. Hausnera) przekazano rządowi do dochodzenia sprawy. Petycyę Modesty Kowalskiej, wdowy po dyurniście, o emeryturę z łaski (wniesioną przez pos. Spławińskiego) przekazano po prostu rządowi. Petycyę reprezentacyi gminy Czercza o subwencyę lub nieoprocentowaną pożyczkę 6000 zł. (wniesioną przez pos. Onyszkiewicza) przekazano rządowi ku najdokładniejszemu ocenieniu.

Na tem wszystkie zaległe sprawozdania o petycyach są wyczerpnięte.

Pos. Fürth wnosi interpelacyę do prezesa gabinetu, ażaliby gotów był przez ministerstwo spraw zagranicznych ująć się u rządu egipskiego o wypłacenie przyznanej przezeń poddanym austryackiej sumy około 7milionów franków, jako wynagrodzenia za straty poniesione w rozruchach egipskich.

Koniec posiedzenia o godź. 2. — Następne w poniedziałek.

Opodatkowanie dróg żelaznych

z uwzględnieniem potrzeb krajowych i gminnych.

Na posiedzeniu Izby wyższej dnia 28 marca komisya kolejowa z okoliczności petycyj Wydziałów krajowych dolno- i górnoaustryackiego i salbcburskiego, tudzież miast Wiednia, Lincu i Salcburga o wynagrodzenie za ubytek dodatków krajowych i gminnych przez przyjęcie kolei imienia cesarzowej Elżbiety na własność skarbu postawiła wniosek dodatkowy: „Zaleca się rządowi, ażeby zastanowił się nad zaprowadzeniem osobnego opodatkowania austryackich dróg żelaznych, więcej zastosowanego do natury tych przedsiębiorstw“.

Do tego wniosku dodał jeszcze książę Jerzy Lobkowicz poprawkę dodatkową: „... z uwzględnieniem tego, żeby kraje i gminy mogły pociągać nadal także koleje przejęte na własność skarbu i w ogóle koleje skarbowe w stosownej mierze do podatków krajowych i gminnych“.

O wnioskach tych przemówił

minister skarbu JE. dr. Dunajewski

jak następuje:

Bardzo ważną kwestyę zasadniczą poruszono w wys. Izbie z okoliczności obrad nad niektóremi petycyami. Nie myślę odwoływać się na długo do cierpliwej uwagi wys. Izby przy tej sposobności, proszę tylko z mojego stanowiska, aby wys. Izba nie zechciała orzekać tak mimochodem o nadzwyczajnie doniosłej zasadzie.

Chodzi poprostu o to, czy mienie które jest lub mocą ustawy staje się mieniem skarbowem, a które służy celom publicznym poddać można, czy nie, podatkom, a ztąd też tak zwanym dodatkom do podatków. Dodatki pobierane przez gminy lub kraje są przecież tylko pewnem akcesoryum istniejącego podatku państwowego, a dotychczas trzymano się w ustawodawstwie austryackiem zasady, że gdzie niema podatku państwowego, tam niema też obowiązku do opłacania dodatków; tak n. p. jest przy opustach podatkowych. Jeżeli władza państwowa ustawą jest zobowiązana zwalniać niektórych opodatkowanych od obowiązku spłacenia pewnego podatku państwowego wskutek klęsk i t. p., to też gmina ani kraj nie ma prawa pobierać dodatków. Budynek przeznaczony na pewne cele publiczne i w ogóle cząstki mienia są wolne od podatku państwowego dla tego właśnie, że służą celom publicznym. Gdyby więc — przypuśćmy — państwo dziś w którejbądź gminie zbudowało budynek lub zakupiło budynek stary i w tym budynku pomieściło pewne urządzenie służące pewnym celom publicznym, natenczas dom ten *eo ipso* wolny jest od podatku państwowego, a więc też od dodatków krajowych i gminnych Jest to możnaby powiedzieć, niebardzo słusznie ze względu na kraje i gminy, ale niestety w sprawach finansowych niezawsze można powodować się mniej lub więcej jasnem poczuciem słusznoszności na korzyść pewnej gminy lub pewnego kraju, gdyż inaczej byłaby podkopana cała zasada.

Co się tyczy dróg żelaznych, jest to kwestya, którą rząd, jeżeli wys. Izba przekaże ją rządowi do rozważenia, czy uwzględnienia, czy jak tam mówią te rozmaite formuły, z pewnością podda dojrzałej rozwadze, a mogę powiedzieć tu w wys. Izbie, że między interesowanemi w tem dwoma ministerstwami od dość dawnego już czasu toczą się rokowania. Ze stanowiska obowiązku mojego nie mogę jednak uznać zasady, żeby opłacano krajowi lub gminie dodatki wtedy, gdy podatek państwowy jurydycznie wcale nie istnieje. I prosiłbym wys. Izbę, o ile to odemnie zawisło, nie orzekać właśnie dziś o tej zasadzie. Wszakże od dawna już leżą w Izbie poselskiej propozycye rządowe, obejmujące podatek zarobkowy i dochodowy; przy tych to projektach obie wys Izby będą miały sposobność rzucić decydujący swój głos na szalę. Dziś atoli byłby to prejudykat, którego ze stanowiska rządu nie mógłbym bronić. Co do dróg żelaznych, które państwo zakupuje, nabywa lub samo buduje, chodzi przecież o bardzo ważną kwestyę finansową.

Szanowny preopinant słusznie to podniósł, że w niektórych wypadkach życzeniem jest krajów i gmin, — jak n. p. właśnie w wypadku dziś przez wys. Izbę rozstrzygniętym — ażeby pewna kolej przeszła na własność skarbu. Gdy państwo bierze na siebie ofiary, i to bardzo wielkie, ogromne ofiary, aby przejąć pewne koleje na własność skarbu, a przez to może samo ponosi straty na pobieranym dotychczas podatku zarobkowym i dochodowym, to pozwoliłbym sobie zapytać: jakimże sposobem państwo miałoby jeszcze płacić za te straty? Trzeba mieć wprzód pewne doświadczenie, a mamy je dopiero co do kolei imienia Cesarzowej Elżbiety. Gdy tu doświadczenia pod względem finansowym wypadną w duchu pomyślnym, czego się spodziewam i czego sobie życzę, wtedy będzie pora załatwić tę kwestyę ostatecznie i zasadniczo.

Jeżeli wniosek J. O. księcia Lobkowicza ma na celu poniekąd orzec o zasadzie, mniemam, że byłby to bardzo szkodliwy dla finansów państwa prejudykat, i dlatego sądziłem, że urząd mój nakazuje mi wypowiedzieć tych uwag kilka i zalecić je wysokiej Izbie ku uwzględnieniu.

Po ministrze zabrał głos książę Lobkowicz; nie podtrzymuje on wprawdzie swego wniosku o orzeczenie już dzisiaj o zasadzie tej, ale podtrzymuje go na wypadek, gdyby Izba miała już dziś orzec merytorycznie o petycyach wiedeńskich itd. Zresztą nie zgadza się na wywody ministra skarbu, które zdaniem mowcy nie ze wszystkiem odpowiadają ustawom i praktyce dotychczasowej. Minister słusznie stara się zrzucić z skarbu ciężary, ale zważyć trzeba, że budżety krajowe i gminne są oparte na systemie podatków państwowych, a przez zbyt wielkie ścieśnienie podstawy tej skutkiem przechodzenia przedmiotów podatkowych na własność skarbu możnaby zburzyć budżety krajowe i gminne.

Hr. Lew Thun uważa cały ten system budżetów krajowych i gminnych za fałszywy, z gruntu fałszywy i czyni akces do wniosku ks. Lobkowicza.

W głosowaniu odrzucono wniosek komisyi, a ztąd też upadł na dziś wniosek ks. Lobkowicza.

Mowa ministra handlu bar. Pino,

miana w Izbie wyższej. o systemie przejmowania dróg żelaznych na własnosć skarbu, brzmi w przekładzie z stenogramu jak następuje:

Niedługo zaprzątać będę uwagę wys. Izby mojemi wywodami. Czuję się zobowiązanym całkiem krótko wypowiedzieć kilka uwag w odpowiedź na to, co mówił pierwszy z szanownych preopinantów (bar. Königswarter).

Na samym wstępie przemówienia swego,

---

proszę o zdanie mi z tego rachunku. Oto moja karta! proszę o nazwisko panów i adres!

To rzekłszy, rzucił na stół swój bilet wizytowy. Jeden z młodych ludzi otworzył znowu usta, ale ów starszy nie pozwolił mu, tylko rzekł:

— Sprawa jest w porządku, reszta do jutra, i na innem miejscu.

Na na te słowa, obaj młodzieńcy podali milcząc swe bilety Brodeckiemu, który skłoniwszy się teraz grzecznie, wziął pod rękę Umńiskiego, i wyszedł z nim z pokoju.

— Będziesz moim sekundantem?

— Naturalnie.

— Drugiego jutro znajdę. Proszę cię tylko o jedno: o szybkie załatwienie tej niemiłej awantury, tak żeby się o niej nikt z Polaków nie dowiedział, przedewszystkiem nikt z Polaków; bardzo mi na tem zależy.

— Bądź spokojny co do mnie; ale raz jeszcze ci powiem, żeś się uniosł niepotrzebnie.

— Mój drogi, mam przecie krew nie wodę, i choć jestem spokojny z natury...

— No, no, nie posądzisz mnie o natrętną ciekawość, bo ci się nawet nie pytam o nazwisko obrażonej damy, ale że chyba — dodał z uśmiechem — musi być bardzo blizka twemu sercu...

— Każda uczciwa kobieta, a moja dobra znajoma, jest blizką memu sercu — odparł zimno.

— Niech i tak będzie! dokończył Umniski, uśmiechając się filuternie.

I wyszli z sali balowej.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Edward Lubowski.

pierwszy ten mowca powiedział, że obecny na posiedzeniu komisyi kolejowej minister handlu, omijał jego uwagi i zapytania natury finansowej i nie odpowiadał na nie. Jest to prawda do pewnego tylko stopnia. Pan bar. Königswarter zapuścił się był w komisyi na szerokie pole finansów państwa w ogólności i z tej dopiero rozległej dziedziny premis, założeń i przypuszczeń wysnuwał wnioski, celem zastósowania ich do niniejszego projektu o przejęciu kilku dróg żelaznych na własność państwa. Nie udałem się w ślad za nim na to rozległe pole ogólne, to prawda; ale co się tyczy finansowej wynikłości samego projektu niniejszego, pozwoliłem sobie jednak wówczas odpowiedzieć pokrótce na jego wywody.

Pan bar. Königswarter powiedział, że w Prusiech i w Niemczech system skupiania dróg żelaznych w rękach państwa miał co prawda dobre skutki, że tam jednak jest to coś wcale innego niż u nas; tam bowiem zaangażowane jest państwo, które bez wszystkiego zebrało wielkie sumy z wydania konsolów, a w takim razie kolejowo-polityczna akcya rządu łatwa jest do pojęcia i wytłómaczenia; u nas atoli jest to niepodobieństwo i dla tego wypadło nam chwycić się sposobu tego, iż wydano obligacye państwowe, które wstępują w miejsce akcyj dotychczasowych i są zahipotekowane na odnośnej kolei. Prawda, że Prusy nie weszły na podobną drogę; ale zdaje mi się, że uwagi p. bar. Königswartera bynajmniej nie dowodzą, iżby ta droga, którą myśmy poszli, nie była właściwa. Ze nie była niewłaściwa, dowodem na to jest fakt, iż te papiery nasze są po większej części w stałem posiadaniu, że w stałem posiadaniu pozostawały i pozostają. Najlepszy dowód dają nam rezultaty konwersyi akcyi kolei imienia cesarza Franciszka Józefa, co do których, ku niemałej pociesze i niespodziance naszej, ujrzeliśmy, ile tych obligacyj było w stałem posiadaniu, a nawet za granicą.

Pan bar. Königswarter powiedział, że państwa, które znajdują się w świetnych, bez porównania lepszych stosunkach finansowych, niż nasze państwo, na odwrót poszły i od systemu skupiania dróg żelaznych w ręku państwa, wróciły do innego systemu. Tak mianowicie uczyniła Francya. To prawda; mniemam atoli, że trzeba nam poczekać rezultatów tego zwrotu we Francyi, a gdy o nich się dowiemy, wtedy dopiero będziemy mogli wydać sąd, ażali Francya krokiem tym rzeczywiście osiągnęła tak niepospolicie pomyślne rezultaty. Państwo francuskie bowiem w umowach z towarzystwami wielkich kolei przyjęło także ciężary na siebie, których mniejsza, czy większa waga później dopiero się okaże. Zdaje mi się tedy, że nie można jeszcze mówić o przykładzie francuskim, jako o bezwarunkowo pomyślnym i godnym naśladowania.

Co się tyczy zwrotu od systemu skupiania dróg żelaznych w ręku państwa we Włoszech, wszakże tam nie ma jeszcze nic gotowego; rokowania jeszcze nie są pokończone, a nie wiem, czy w ogóle doprowadzą do skutku. Pertraktacye bardzo się przewlekają, a w końcu pokaże się i tam, czy, jeżeli w ogóle niektóre z nich doprowadzą do zawarcia transakcyi, wynik na prawdę będzie dla państwa włoskiego tak świetny, jak tego spodziewa się p. br. Königswarter.

Tenże szanowny preopinant wypowiedział też zdanie, że finansowe wynikłości naszej akcyi ku skupieniu dróg żelaznych we własności skarbu, jakoteż finansowe umowy nasze z towarzystwami przejętych na skarb kolei nie są pomyślne. W odpowiedzi na to muszę przedewszystkiem nadmienić, że z wyjątkiem jednej krótkiej przestrzeni kolejowej, przejęliśmy dotychczas na własność skarbu same tylko koleje poręczone, co do których państwo i tak miało obowiązek odpowiadać za wszystko, a z własną krzywdą przekonało się było, że musiało odpowiadać właściwie za wiele więcej, niż odpowiada teraz po przejęciu ich na swoją własność. A co się tyczy niekorzystnych stypulacyj finansowych w umowach z towarzystwami tych dróg żelaznych, jest to rzecz indywidualnego zapatrywania. Rząd i wraz z nim bardzo znamienite osoby z drugiej Izby nie widzą w umowach tych i w ich skutkach niczego, coby mogło być podstawą tak ciężkich zarzutów, z jakiemi tu wystąpił pan bar. Königswarter. Ze akcyonaryuszom kolei imienia cesarza Franciszka Józefa dano resztę po 10 złr 50 cent., jest to pozornie wprawdzie stypulacya niekorzystniejsza od dotychczasowych zobowiązań państwa względem tej kolei, pochodzących z tytułu gwarancyi; ale proszę zważyć, że w tych 50ct. przyz anych ponad 10 zł., zamykają się nadzieje całej reszty czasu, dopokąd trwać miała koncesya, i że nadziei tych nie można było uważać za pozbawione widoków. W tym względzie proszę uznać, że kolej imienia cesarza Franciszka Józefa należy, jak zresztą powszechnie uznają, do najlepszych w monarchii austryackiej co do przyszłego rozwoju, że przeto rozwój ten w niejednej dalekiej przyszłości jest niechybny i że tych 50 ct. stanowi premię za zrzeczenie się obfitych w przyszłości dochodów.

Mógłbym to samo powiedzieć też o umowie co do kolei imienia cesarzewicza Rudolfa, ponieważ atoli szanowny preopinant sam o niej nie wspomniał, więc i ja niebędę nużył wys. Izby. A całkiem to samo mógłbym powiedzieć o umowie co do kolei Vorarlberskiej. Mogę tedy twierdzić, że rząd zawierając te umowy, nietylko nie popełnił błędu, lecz postąpił sobie zupełnie w myśl zapatrywań panujących w najszerszych sferach ludności i działał tu raczej tylko na korzyść, nie zaś na szkodę państwa. *(Brawo! z prawicy).*

Do Koła polskiego wniesiono na ręce pos. prof. Bilińskiego niedawno obszerny elaborat w sprawie suplentów w szkołach średnich w Galicyi. Jest to szczegółowe zestawienie dat i faktów, zaczerpnięte ze źródeł urzędowych, a mające poprzeć petycyę wniesioną do Rady państwa i wykazać wymownie smutne położenie suplentów, i domaganie się tychże o poprawę losu. Elaborat ten zawiera statystykę suplentów, przedstawia kwalifikacyę ich z poszczególnych grup przedmiotów wykładowych, rozwija przyczyny wielkiej liczby suplentów, określa ich stanowisko służbowe i smutne widoki na przyszłość, a w końcu wskazuje środki ku polepszeniu doli suplentów. Petenci domagają się, aby wydana była ustawa orzekająca, iż „suplent egzaminowany, jeśli przed egzaminem próby nie odbył, ma ją odbyć po złożeniu egzaminu, a gdy się okaże do zawodu swojego sposobnym, ma być zaliczony do XI rangi urzędników i pobierać 600 złr. pensyi, dodatek aktywalny i pięciolecie tejże XI rangi, aż zostanie mianowany stałym profesorem.“

Czas dowiaduje się w drodze prywatnej, że prof. Biliński zajął się gorąco tą sprawą, że miał ją wytoczyć w Kole i że porozumiewał się w tej mierze z dep. Jireczkiem, referentem petycyi dawniejszej suplentów w komisyi budżetowej, i z hr. Hohenwarthem, jako prezesem tejże komisyi, którzy przyrzekli wnieść tę sprawę na porządek dzienny obrad komisyi po świętach, po załatwieniu kwestyi indemnizacyjnej.

Projekt umowy zawarty pomiędzy rządem a koleją Północną cesarza Ferdynanda, co do przedłużenia przywileju, został już ogłoszony, a po przyjęciu go przez generalne zgromadzenie tejże kolei dnia 7 kwietnia przedstawionym ma być Izbie deputowanych pod obrady.

SPRAWY MONARCHII

W sobotę rozdano w Izbie deputowanych sprawozdanie ministerstwa skarbu o ostatecznym rezultacie regulacyi podatku gruntowego. Sprawozdanie to, dające wyczerpujący pogląd na pojedyńcze stadya regulacyi podatku gruntowego i na ich wyniki, zawiera tabelaryczne porównanie tych wyników z rezultatami stałego katastru, ewentualnie prowizorycznym podatku gruntowego i pozwala wyrobić sobie należyte pojęcie o olbrzymiem dziele regulacyi. Ogrom pracy, jaką przyszło tu pokonać, ilustruje fakt, że ogólna liczba reklamacyj rozciągała się na 14,033.856 parcel. z których przeważna część została uwzględnioną. Przy porównaniu ostatecznego wyniku regulacyi podatku gruntowego ze stanem, jaki był do końca grudnia 1880 r, przychodzi się do następującego rezultatu: Ogólny czysty zysk z gruntów podlegających podatkowi obliczono po ostatecznem uregulowaniu na 164,939.218 złr., a przeto o 24,491.801 złr. wyżej niż z końcem grudnia 1880 r. Z podwyższenia tego przypada na Niższą Austryę 5,385.322 złr. (11·97 prcent), na Wyższą Austryę 3,608.694 złr. (7·20 prc.), Salzburg 63.645 złr. (0·91 prc.), Tyrol 1,457.029 złr. (2·89 prc.), Vorarlberg 248.441 złr. (0·4 prc.), Styryę 3,050.982 złr. (6·49 prc.). Karyntyę 353.578 złr. (1·81 prc.), Tryest 29.879 złr. (0·06 prc.), Gorycyę i Gradyskę 240.018 złr. (0·95 prc.), Istryę 38.750 złr. (0·8 prc.), Dalmacyę 63.890 złr. (0·86 prc.), Morawię 4,355.111 złr. (14·82 prc.), Galicyę 7,188.240 złr. (14·85 prc.), Bukowinę 760.731 złr. (1·27 prc.). Zniżono czysty zysk dla Krainy o 723.057 złr. (1·71 prc.), Czech o 1,576.551 złr. (30·83prc.) i Szląska o 49·901 złr. (2·19 prc.)

— Dzienniki przypominają, że mandaty kilku sejmów krajowych, a między innemi dolno-austryackiego i morawskiego ubiegają w miesiącach sierpniu i wrześniu. Ponieważ rząd ma zamiar zwołać największą część sejmów dopiero w późnej jesieni, przeto te sejmy, które już odbyły sześcioletnią kadencyę, mają być rozwiązane, a w ich miejsce rozpisane nowe wybory. Patenty rozwiązujące sejmy mają być wkrótce ogłoszone.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z Bukaresztu.)

Do *Pester Lloyd* piszą pod dniem 27 marca: Chociaż do tej chwili nie ogłoszono jeszcze urzędowego programu przyjęcia w stolicy rumuńskiej Najd. Cesarzewiczostwa austryackich, to przecież we wszystkich kołach tutejszej austryacko-węgierskiej kolonii daje się uczuwać gorące pragnienie okazania przy sposobności pobytu Najd. Arcyksięstwa w Bukareszcie w sposób podniosły szczerej lojalności i przywiązania do Dynastyi Habsburskiej. W skutek porozumienia się pomiędzy tutejszemi stowarzyszeniami austryacko-węgierskiemi, osobna deputacya powita Najd. Cesarzewiczostwa w imieniu austryacko-węgierskiej kolonii i wręczy Im adres lojalności.

Na cześć Dostojnych Gości odbędzie się wielka rewia, w której weźmie udział 25 batalionów piechoty, 4 kompanie inżynieryi, szkoła wojskowa, 12 szwadronów kawaleryi 48 dział. Eskortę honorową, w braku gwardyi przybocznej, stanowić będzie szwadron żandarmeryi.

(Z Serbii.)

Z Belgradu piszą: Jak potężne uczyniła tu postępy idea przyjaźni z Austryą wymownym są dowodem przygotowania czynione tutaj na przyjęcie Najd. Cesarzewiczowstwa austryackich i to nietylko ze strony dworu, lecz całej ludności. Wszystkie koła przemysłowe nad tem, jakby uczynić najprzyjemniejszym krótki pobyt Dostojnych Gości w stolicy serbskiej. W komitetach złożonych dla uczczenia uroczystości mają stanowczą przewagę żywioły mieszczańskie, a tylko dla informacyi dodano im urzędników po większej części z ministerstwa spraw zagranicznych.

Ministerstwo zajęte jest obecnie przygotowaniem przedłożeń dla najbliższej sesyi sejmowej. Powszechnie spodziewają się, że będzie to normalna i spokojna sesya. Emigranci radykalni osiedli w Bułgaryi usiłują wprawdzie podburzyć swoich przyjaciół politycznych nie tylko przeciw rządowi, lecz także i dynastyi, jednakże bez najmniejszego skutku. Żywioł radykalny w szczupłej tylko liczbie znajdzie się w nowej skupczynie i nie potrafi tutaj żadnej odegrać roli. Rząd zwrócił obecnie całą swoją uwagę na reformy ekonomiczne. Przeprowadziwszy z pomyślnym skutkiem organizacyę serbskiego banku narodowego zamierza przystąpić obecnie do reformy izb handlowych i uporządkowania spraw przemysłowych. W krótce komisya ministeryalna uda się do Austro-Węgier i Niemiec w celu studyowania ustawodawstwa przemysłowego w tych krajach i zapoznania się z odnośnemi urządzeniami.

(Z Konstantynopola.)

Do *Pol. Corr.* donoszą: Sułtan rozkazał, aby w miejsce małego i bardzo skromnego pałacyku, zajmowanego dotychczas przez w. wezyra Saida-baszę, wybudowano z możliwym pospiechem pałac drewniany, w którym mógłby w. wezyr urządzić z przepychem bankiet na cześć Najd. Cesarzewiczowstwa austryackich. Tysiące rąk krzata się już nad wykonaniem rozkazu sułtańskiego. W Brussie, dawniejszej rezydencyi padyszachów, odnawiają na przyjęcie Dostojnych Gości pałac cesarski, w którym mieszka obecnie gubernator tej prowincyi. Sułtan rozkazał dalej oświecić w dniu przyjazdu Najd. Cesarzewiczostwa minarety meczetu św. Zofii. Illuminacya taka ma miejsce jedynie w rocznicę urodzin sułtana i w dniu urodzin proroka Mahometa. Komitet dam wręczy Najd. Arcyksiężnej przepyszne album z widokami Konstantynopola.

Z powodu zapowiedzianego przyjazdu Najd. Cesarzewiczowstwa austryackich, pisze półurzędowy turecki *Tarik*: Niektórzy politycy wysnuwają z projektu podróży austryackiego Następcy tronu różne polityczne projekta. Jego Ces. Wysokość jednakże przedsiębierze ją dla rozrywki tę podróż a naturalną jest rzeczą, iż przybywszy do Konstantynopola, skorzysta z tej sposobności, aby obaczyć się z sułtanem. Nie ma przeto racyi nadawać podróży tej politycznego znaczenia. Przytem jednak nie podlega wątpliwości, iż pobyt Cesarzewicza w stolicy sułtanów przyczyni się do utrwalenia istniejących pomiędzy Austryą i Turcyą przyjaznych stosunków. Utrwalająca się od pewnego czasu pomiędzy Niemcami a nami przyjaźń oddziaływa błogo na nasze stosunki, a wiele danych przemawia za tem, iż przyjaźń pomiędzy trzema państwami rozwiąże się będzie w sposób najlepszy, i że wyda błogie owoce dla pokoju na Wschodzie.

Do *Pol. Corr.* piszą: W tutejszych kołach politycznych uważają jako rzecz bardzo prawdopodobną, że na następne trzy lata zostanie wybrany gubernatorem Wschodniej Rumelii dotychczasowy gubernator tej prowincyi, ks. Vogorides.

(Stan armii francuskiej.)

Niedawno powtórzyliśmy na tem miejscu głos Francuza i republikanina, który jako niefachowy mówił rzeczy podyktowane mu uczuciem i życzeniem, a w uniesieniu brał swoje mrzonki za prawdę i przepowiadał utworzenie nietylko wielkiej, ale i potężnej armii narodowej we Francyi. Był nim pan Paweł Bert, w zasadach ateista, a w polityce szowinista francuski. Istotny stan armii nie przedstawia się obecnie tak wzorowo, żeby można roić o bliskiej przyszłości tego rodzaju, o jakiej marzył głośno p. Bert. Mówią o tem fachowe organa Francyi i dzienniki zagraniczne przez usta swoich fachowych sprawozdawców francuskich. Wojskowe organa Francyi nie łudzą się bynajmniej i widzą wszystkie braki i ułomności, a przynajmniej widzą przyczyny niedostatecznej organizacyi armii francuskiej. Najpierwszą z tych przyczyn jest zaniedbanie rozpoczętej po roku 1871 reorganizacyi. Dwa główne zadania miała projektowana reorganizacya dokonać: utworzyć armię w każdej chwili gotową do wyruszenia w pole i stworzyć niewyczerpane rezerwy. W celu przeprowadzenia tego dzieła, ustanowiono we Francyi powszechny obowiązek służby wojskowej i stworzono instytucyę jednorocznych ochotników na wzór niemiecki. Obecnie poczytują tę instytucyę za niedostateczną. Ale jeżeli okazuje się taką we Francyi, to samo dzienniki francuskie nie tają, że przyczyną jest brak karności w wojsku, rozluźnienie rygoru i datrzenie przez palce na nadużycia.

W pierwszych latach po wojnie zabrano się do projektów reorganizacyjnych z gorączkowym pospiechem. Ale mimo pospiechu rezultaty nie były świetne, a nawet dość smutne, do czego się przyczyniały niezwykle częste przesilenia ministeryalne. Każdy nowy minister wojny zmieniał postanowienia poprzednika, a co gorsza musiał się stosować do życzeń i widoków stronnictwa, które w danym razie podniosło go do steru. Obecny minister wojny, generał Campenon, który nie po raz pierwszy zajmuje to stanowisko, jest od roku 1871 jedenastym z kolei ministrem wojny. Te ciągłe zmiany w najwyższem kierownictwie wojskowem nie mogły prowadzić do systematycznego rozwoju machiny wojennej, w której właśnie pewna stałość i kierunek jednolity jest niezbędny. Pomimo zatem zachcianek odwetu, głoszonych jawnie i pomimo faktycznych ofiar ze strony kraju w pieniądzach, reforma armii francuskiej nie jest do dziś urzeczywistnioną. Wprowadzony za Thiersa regulamin służbowy w armii byłby dobry, gdyby był wykonywany.

Przeszkody, stawiane ze strony radykałów i intransygentów, którzyby woleli raczej znieść wszelką siłę zbrojną, przyczyniają się równie nie mało do dezorganizacyi. Ażeby uniknąć krzyków i protestów tych żywiołów, rzadko tylko znajduje zastosowanie ustawa o pięcioletnim obowiązku służby. Jako ciężkie przewinienie stronnictw republikańskich podnoszą wytrawni wojskowi faworyzowanie pewnych osobistości przy puszczaniu na urlopy, przyczem względy polityczne odgrywają ważną rolę. Wydano wprawdzie okólniki, według których każda prośba o urlop miała przechodzić zwykłą kolej instancyi wyjskowych, zakazano równie uwzględniać wstawiania się osobistości politycznych, ale rozporządzenia te pozostały martwą literą. Rok rocznie deputowani i senatorowie wyjednywają tysiące urlopów. Powtarzało się to zawsze, gdy chodziło o wyrobienie opinii w pewnym kierunku przy wyborach. Te przykłady samowolności i łamania rygoru wojskowego wywierają niezmiernie zgubny wpływ na karność w wojsku. Żołnierz, któremu braknie wpływowych przyjaciół, uważa się za upośledzonego, czuje niesmak, gdy musi bez przerwy wysłużyć cały czas, obowiązujący go do służby czynnej. Niesłychane także kłopoty mają przełożeni z rekrutami, którzy przychodzą do szeregów armii ze stowarzyszeń gimnastycznych, zorganizowanych na wzór wojskowy i z batalionów studenckich. Instytucye te, które miały przysporzyć sił wojskowych, stały się plagą, gdyż owładnęły niemi żywioły skrajne. Tych tedy ludzi młodych, przywykłych do oratorstwa, nader trudno nałamać do karności, tembardziej, że wielu z nich było w stowarzyszeniach podoficerami i nie chcą w wojsku uchodzić za rekrutów. Jest to tylko część trudności, z któremi władze wyższe armii francuskiej mają do walczenia. Niepodobna bowiem przekonać zagorzalców, że armia nie znosi organizacyi republikańskiej.

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić ze Swej prywatnej szkatuły gminie Jastrzębnik, w powiecie nowosądeckim, na budowę szkoły zapomogi w kwocie 100 zł.

— **P. Emil Torosiewicz** nadał stypendyum swego imienia o rocznych 125 zł. uczniowi I roku wydziału lekarskiego w Krakowie, Tadeuszowi Janowi dw, im. Teodorowiczowi.

— **Fundacya stypendyjna** imienia ś. p. Kajetana hr. Lewickiego, według nadesłanego nam sprawozdania Wydziału krajowego, miała w roku minionym przyrostu 104 zł 76 ct. w gotówce i 786 zł. 96 ct. w efektach. Zapas jej ostateczny z końcem r. 1883 wynosił 275 zł. 49 ct. w gotowce i 24.065 zł. 13 ct. w efektach.

— **Z Podwołoczysk** donoszą nam pod datą 31 marca r. b., że zebrana rada gminna tamtejsza uchwaliła jednogłośnie na wniosek zastępcy burmistrza JE. panu Kazimierzowi Grocholskiemu, w uznaniu Jego zasług dla gminy, nadać obywatelstwo honorowe.

— **P. Otton Hausner** deputowany do Rady państwa, który przed kilku dniami zapadł na zdrowiu, obecnie, jak się dowiadujemy, ma się znacznie lepiej i może już opuszczać mieszkanie.

— **Wystawa obrazów** Matejki i Kossaka, od dwóch dni otwarta w sali Domu Narodnego, daje nam sposobność zachwycać się znowu kilku arcydziełami naszego mistrza, z których zwłaszcza wielkopomne „Kazanie Skargi" nieprzepartą potęgą prawdy historycznej zarówno jak wdziękiem i siłą kompozycyi pociąga ku sobie. Wspaniały ten obraz uległszy różnym uszkodzeniom, nader szczęśliwie został odrestaurowany przez fachowego w tym rodzaju artystę, ziomka naszego p. Penthera, konserwatora zbiorów sztuki w Wiedniu. Obok „Kazania Skargi" wystawione jest jedno z ostatnich dzieł Matejki „Wernyhora" którego treść znają już czytelnicy nasi z zapisków kroniki. Kompozycya to porywająca w założeniu, pod względem traktowania jednak stanowi jakby kontrast wobec wymienionego wyżej, dawniejszego dzieła krakowskiego mistrza. Układ osób i koloryt mniej w niej harmonijny, niż w „Kazaniu Skargi". Trzy przepyszne portrety pendzla Matejki i głośna, wrąca ruchem i pełna charakterystyki, lubo w kolorycie zbyt posępna kompozycya J. Kossaka, *Hasło i Odzew.*, uzupełniają wystawę, z której zwiedzeniem nasi miłośnicy sztuki i czciciele geniuszu Matejki i Kossaka spieszyć się powinni; jak się bowiem z prawdziwym smutkiem dowiadujemy, wystawa zamkniętą zostanie już z końcem bieżącego tygodnia.

— **Sezon operowy** skończony! Przedwczoraj benefis panny Rossini w Carmen, wczoraj benefis pana Myszugi w Balu Maskowym i na długi czas umilkły już te cudowne tony, jakiemi przywykliśmy się napawać. Benefis panny Rossini w Carmen zgromadził nieliczną publiczność, czego jednak wcale uważać nie można za brak uznania dla pełnej talentu i tak sympatycznej włoskiej śpiewaczki; przypisać to raczej należy wyborowi opery, w której panna Rossini nie ma należytego polu do popisu. Za to wczoraj licznie zgromadzona publiczność przyjmowała każde ukazanie się włoskiej artystki na scenie hucznemi oklaskami, a w dowód szczerego uznania ofiarowano jej piękne bukiety. Bo też panna Rossini, pomimo niedyspozycyi, którą zapowiedziano przed przedstawieniem, śpiewała i grała prześlicznie, dzieląc tryumfy benefisanta, którego publiczność frenetycznemi oklaskami i wieńcem laurowym żegnała z serdecznym żalem. Spodziewamy się, że nie na długo i że z początkiem sezonu operowego ujrzymy znowu wśród nas sympatycznego artystę, któremu, życząc dalszych zasłużonych powodzeń, żegnamy go na tem miejscu, serdecznem: do widzenia! Kończąc nasze sprawozdania o przedstawieniach opery, nie możemy nie wyrazić nadziei, że w przyszłym sezonie zawita znowu do nas panna Rossini, która tak zasłużoną cieszy się u nas sympatyą; nie możemy też nie wyrazić szczerego uznania dbałej o dobro sceny dyrekcyi teatru, która z taką gorliwością nie szczędziła zabiegów i starań, aby przedstawienia operowe odpowiadały wszelkim wymaganiom.

— **Teatr.** Dzisiaj, we wtorek, 1 kwietnia. Pierwsze przedstawienie Baletu polskiego z Warszawy, pod dyrekcyą Aleksandra Łukowicza: 1. *Wesele w Ojcowie* balet w 1 akcie. 2. *Co kto lubi* balet w 1 akcie. 3. *Cygańska biesiada* balet w 1 akcie. Początek wyjątkowo dzisiaj o godzinie wpół do 8. — Jutro, we środę, 2 kwietnia, drugie przedstawienie baletu polskiego pod dyrekcyą A. Łukowicza *Stach i Zośka* balet w 3 aktach. *Ciotka na wydaniu*, komedya w 1 akcie, J. Blizińskiego, zakończy wielkie *divertissement* w 1 akcie. — We czwartek, 3 kwietnia. Przedostatni występ baletu polskiego. — W piątek, 4 kwietnia, ostatni występ baletu polskiego. — W sobotę, 5 kwietnia. Pierwsze przedstawienie francuskich artystów Celiny Chaumont, *Kuglarka*, komedya w 3 aktach pp. Meilhac i Halevy. — W niedzielę, 6 kwietnia, po południu *Książę Metuzalem*, opera komiczna w 3 aktach Straussa; wieczorem drugie przedstawienie francuskich artystów Celiny Chaumont, *Rozwiedźmy się*, komedya w 3 aktach Sardou. — W poniedziałek, 7 kwietnia, trzecie przedstawienie francuskich artystów Celiny Chaumont, *Mirgrabianka*, komedya w 3 aktach pp- Meilhac i Halevy.

— **Samobójstwo.** K. G., praktykant buchalteryi w kantorze pana Roberta Domsa, rodem z Sokala, liczący lat 20, zastrzelił się wczoraj przed godziną 4cią po południu w swem mieszkaniu pod l. 3 przy ulicy Młynarskiej, pozostawiwszy list otwarty do swego pryncypała, z którego się okazuje, że niedostatek popchnął go do samobójstwa.

(*m*) **Groźny pożar** nawiedził wczoraj nasze miasto; według opinii mieszkańców skutkiem nieostrożnego obchodzenia się z ogniem, zajęły się około godziny 5 z południa ruchomości nagromadzone na strychu w realności p. K. Kiselki, przy ulicy Halickiej pod l. 46, należące do jednego z lokatorów tej kamienicy, a od nich zajęły się wiązania dachowe i sam dach drewniany, pokrywający oficyny, w których między innymi mieszka także zaszczytnie znany pisarz p. Jan Lam, przychodzący zwolna do zdrowia po kilkumiesięcznej chorobie. W jednej chwili ogarnął płomień cały dach, a przy dość silnym wietrze mógł się łatwo przenieść na sąsiednie realności, gdyby nie szybki i bardzo energiczny ratunek naszych dzielnych straży ogniowych, które w krótkim stosunkowo czasie zdołały zlokalizować pożar. Prócz szanownego właściciela tej kamienicy, poniosła bardzo dotkliwą stratę jedna z lokatorek, a mianowicie wdowa po radcy wyższego sądu krajowego, pani S., która postradała całe swoje szczupłe mienie i z liczną rodziną znalazła się w jednej chwili bez środków do dalszej egzystencyi.

* **Okropny wypadek** zdarzył się w zeszły czwartek w Bukaczowcach, w powiecie rohatyńskim. Po północy pękł kocioł w gorzelni dworskiej, skutkiem czego średnia część budynku gorzelnianego uległa zupełnemu zniszczeniu, gorzelnik Rosner i jeden z robotników utracili życie na miejscu, a trzej inni robotnicy doznali lekkiego uszkodzenia. Wypadek ten jest przedmiotem dochodzenia sądowego.

=**C. k. sąd powiatowy** w Winnikach poszukuje listami gończemi Bazylego Maca, jako podejrzanego o popełnienie morderstwa rozbójniczego, dokonanego dnia 23 z. m. w Winnickach na osobie ekonoma Jana Maćkiewicza. Mac był tamże do listopada z. r. w służbie za gumiennego, ma lat około 30, jest wzrostu słusznego, ma blond włosy, rudawe, podkręcane wąsy, jest silnie zbudowany, twarzy szczupłej o wystających końcach policzkowych, głowa z przodu nieco łysawa, nos ściągły; mowi czysto po polsku, ubiera się po przedmieszczańsku, nosił ostatniemi czasy ubranie sieraczkowe. Jest żonaty i ma dwoje dzieci.

— **Zapiski policyjne.** Panu Jakóbowi Stahl skradła służąca, Aniela Wiśniewska, licząca lat około 20, wzrostu średniego, brunetka, rumianej pełnej twarzy, dość zażywna, ubrana w czarnym płaszczu, na drugi dzień po wstąpieniu do służby złoty damski zegarek, remontoar pruskiej fabryki, wartości 40 zł. i zbiegła. Skradziono dalej: panu B. H., doktorowi med., trzy tomy hydroterapii wydania Wintermitza, jeden tom sądowej medycyny, wydanie polskie dr. M. Feigla. i jeden tom *Vieh und Fleischbeschau* przez Barańskiego, wartości 17 zł.; p. W. Sp. z mieszkania, sześć losów Czerwonego Krzyża, oznaczonych: ser. 3.613 nr. 100—4.069, nr. 42—3.128, nr. 53—3.470 nr. 42—4.068, nr. 34—0071 i nr. 15, wartości 40 zł.; p. hr. K., pod l. 12 ulica Jagiellońska, rozbito w sieniach stojącą pakę i skradziono z tejże liberyjne suknie koloru, migdałowego i czarnego, oraz drelichowe w niebieskie, paski, damski czarny paltot, parasolkę szafirową prześcieradło grube znaczone K. S., suknię damską liliową z ciężkiej materyi, a natomiast zostawił sprawca w pace swą brudną chusteczkę, klucz pokojowy i nożyk. — Zgubiono: p. Adela B., srebrną bransoletkę siatkową, na cal szeroką, wartości 15 zł.; pani O. K., srebrny medalion wewnątrz pozłacany ze zbitem szkiełkiem, wraz z łańcuszkiem, bransoletkę złotą z kulką, złotą bransoletę *à jour* robioną, broszę złotą formy podkowy z trzema rautami i czterma rubinami, wartości 300 zł. P. Róża Kretz zgubiła złoty damski zegarek, wartości 25 zł. i portmonetkę, zawierającą przeszło 30 zł. z kalendarzykiem. Za zwrócenie tych przedmiotów otrzyma rzetelny znalazca sowitą nagrodę.

— **Sędziwy deputowany** do Rady państwa, dr. Kuranda, ciężko zachorował

— **Królewicz angielski** Leopold książę Albany, hr. Clarence, książę saski, najmłodszy syn królowej Wiktoryi o którego nagłym zgonie w Cannes doniósł w sobotę telegram, urodził się dnia 7 kwietnia 1853 r., za tydzień przeto byłby skończył 31 rok życia. Zmarły był pułkownikiem armii wielko-brytyjskiej i od dnia 27 kwietnia 1882 ożeniony m z księżniczką Heleną Waldek, z którego to małżeństwa pozostała córeczka, urodzona w lutym 1883. Królewicz od kilku lat był cierpiącym na piersi i dlatego przebywał w Cannes. W piątek wieczorem udał się do tamtejszego klubu żeglarskiego i omdlał na schodach, skutkiem czego upadł z kilku stopni. Zdaniem lekarzy pękło mu przy tem jedno z naczyń krwionośnych w mózgu Nie odzyskawszy już przytomności, książę Albany umarł w kilka sekund po tym okropnym wypadku. — Z Londynu donoszą ostatnie depesze, że wiadomość o śmierci królewicza wywołała głęboki smutek w całej Anglii. Królowa i rodzina królewska ze wszystkich stron odbierają wyrazy szczerego współczucia i najżywszej sympatyi. Cesarzowa Eugenia osobiście złożyła wyrazy kondolencyi w Windsorze, gdzie kilka godzin pozostawała przy królowej. Nieszczęśliwa monarchini, jak zapewniają, z dziwną siłą znosi ten cios bolesny. Ze wszystkich dzieci, zmarły królewicz, jako najmłodszy i od urodzenia bardzo wątły, był najbliższym jej serca. — Książę Walii, następca tronu, również przybył do Windsoru, zkąd udać się miał do Cannes. Małżonka zmarłego, księżna Helena Albany, jest złamana nieszczęściem. Wreszcie donosi depesza z Londynu, że z polecenia królowej udał się do Cannes ochmistrz dworu angielskiego, sir Cowelt, by zwłoki królewicza przewieźć do ojczyzny.

— **Gra na fortepianie**, tak bardzo nadużywana dziś w systemie edukacyjnym zwłaszcza u młodzieży żeńskiej, zdaniem jednego z uczonych lekarzy zagranicznych jest nawet szkodliwą dla niektórych kompleksyj. Lekarz ów w szeregu artykułów przytacza liczne przykłady rozwinięcia się chorób sercowych u dzieci, z powodu zbytecznych ćwiczeń fortepianowych. Dowodzi zarazem, że na tę chorobę zmarło w ostatnich dziesięciu latach przeszło 40 wirtuozów i nauczycieli gry fortepianowej.

— **Wielka kradzież w muzeum.** Jak donosi *Allg. Ztg.*, urząd spraw zagranicznych w Monachium otrzymał w tych dniach od ministerstwa spraw zewnętrznych w Atenach uwiadomienie, że z muzeum narodowego greckiego na Akropolis skradziony został nader cenny zabytek, pochodzący z zeszłorocznych wykopalisk u wschodniej połaci starożytnego Parthenonu. Jest to posążek bogini 0·225 metrów wysoki, wykonany z białego marmuru. W Atenach domyślają się, że zabytek ten wywieziony został przez sprawców kradzieży za granicę.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Lwowska Izba handlowa i przemysłowa.

(*Posiedzenie z d. 31 marca*).

(*L*) Wczoraj zebrała się lwowska Izba handlowa i przemysłowa po raz pierwszy w nowym składzie. Nowo przybyłych członków powitał p. E. Simon serdecznemi słowy, zachęcając do wspólnej i gorliwej pracy, poczem przystąpiła Izba do ukonstytuowania się na r. 1884.

Prezydent Izby na r. b. wybrany został ponownie p. Edward Simon, a wiceprezydentem p. M. Dymet, rewidentem kasy został wybrany p. J. A. Baczewski; delegatem do komisyi dla miejskiej szkoły przemysłowej p. Wł. Gubrynowicz, a do miejskiej komisyi dla oznaczenia cen materyałów budowlanych p. Emanuel Gall. Po długiej dyskusyi uchwalono przydzielenie członków do poszczególnych komisyj stałych przeprowadzić w ten sposób, iż pp. reprezentanci stanu kupieckiego należeć będą do komisyi handlowej, a reprezentanci przemysłu do komisyi przemysłowej.

P. Russmann poruszył kwestyę wyboru komisyi targowej z 5 członków złożonej; Izba zaś, na wniosek p. Gromana, uchwaliła kwestye tyczące się taryf kolejowych przekazać do załatwienia komisyi kolejowej, do której wybrała pp. E. Simona, Salamona Bubera, Gubrynowicza, Wanga, Gromana, Piepesa i Russmana.

Następnie udzieliła Izba swoj j opinii co do zawiązać się mających stowarzyszeń przemysłowych, c. k. starostwom: w Stryju, Jaworowie, Gródku, Horodence, Dolinie, Buczaczu, Jarosławiu, Kołomyi, Sokalu, Stanisławowie, Samborze, Kałuszu, Tłumaczu, Rudkach, Nadwornie, Starem mieście, Bohorodczanach, Żydaczowie, Kossowie i we Lwowie.

Na zapytanie ministerstwa uchwaliła Izba odpowiedzieć, że przedsiębiorstwa, trudniące się wytwarzaniem i przeprowadzeniem elektryczności (z wyjątkiem takich przedsiębiorstw, które wytwarzają elektryczność w drodze galwanicznej) powinny należeć do rzędu przedsiębiorstw koncesyonowanych, zostających pod kontrolą rządu. Wyrabianie wszelkich maszyn elektrycznych powinno należeć do rzędu przedsiębiorstw wolnych, a poszczególni przedsiębiorcy, chcący wykonywać zarobkowość wytwarzania i przeprowadzania elektryczności (z wyjątkiem elektryczności galwanicznej), a nieposiadający fachowego wykształcenia, mogą uzyskać pozwolenia tylko wówczas, jeżeli przedsiębiorstwem kierować będzie uzdolniony technik. W końcu zastanawiała się Izba nad stosowniejszem pomieszczeniem swoich biur. Chodziło głównie o obszerniejszą salę, w której Izba, licząca obecnie trzydziestu sześciu członków, mogłaby wygodniej odbywać walne zgromadzenia. W tym kierunku ma jeszcze prezydent Izby porozumieć się z p. prezydentem miasta.

Bank Rolniczy we Lwowie.

(Ulica Karola Ludwika l. 1)

Dnia 28 marca 1884.

Ceny à 100 kilo — *loco* Lwów.

Pszenica usposobienie —	czerwona	9·35	10·—
	biała .	—·—	—·—
	żółta .	9·10	9·65
Żyto usposobienie —	gotowe .	7·20	7·50
Owies poszukiwany.	do nasienia	7·—	7·50
	obroczny	6·30	6·90
Jęczmień poszukiwany.	browarny	7·25	8·—
	obroczny	6·50	7·25
Rzepak nominalnie.	. . .	13·—	14·—
Groch usposobienie —	do gotow.	8·—	12·—
	pastewny	7·—	8·—
Wyka poszukiwana.	do nasienia	6·—	7·—
	obroczna	5·40	6·—
Bobik	. . .	6·50	7·40
Hreczka	. . .	6·50	8·—
Koniczyna popyt zmniejszony	czerwona	40·—	60·—
	biała .	·—	—·—
	szwedzka	10·—	—·—

Spirytus za 10.000 lt. prct. 34·50 do 35·— zł.

Uwaga. Bank Rolniczy utrzymuje na składzie do nasienia koniczynę czerwoną i białą — lucernę — tymotkę — groch „victoria", biały i zielony — soczewicę — buraki pastewne i oryginalne oberndorfskie — „ząb koński". Zamówienia przyjmuje na koniczynę szwedzką, nasiona pastewne, jęczmień, owies, pszenicę jarą, banatkę; maszyny rolnicze.

Wiedeń, 31 marca. (*Telegram Gazety Lwowskiej.*) Na dzisiejszy targ bydła rzeżnego przypędzono ogółem 2432 sztuk wołów, między temi galicyjskich 424, węgierskich 1217, niemieckich 791. Przebieg targu dzisiejszego, który odbył się po raz pierwszy według nowego regulaminu targowego, połączony był z wieloma trudnościami, spowodowanemi przez rzeźników. Targ rozwijał się tak powoli i w sposób tak trudny do określenia, że poniższe ceny są tylko przybliżonemi. Płacono za woły galicyjskie 52—56 złr, towar przedni 57—59 złr., za węgierskie 52—59 złr., towar przedni 60 - 62·50 złr., za niemieckie 52—60 złr., towar przedni 63 złr., krowy 51—58 złr., buhaje 52—57 złr. za 100 kilo martwej wagi.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przybył przedwczoraj rano do Pesztu. Na dworcu kolejowym powitali Monarchę nadżupan hr. Stefan Szapary, starszy burmistrz Roth i prezydent policyi Thaisz. Tegoż dnia o godzinie 3 popołudniu Najj. Pan wyjechał do Gödöllö.

Były poseł serbski na Dworze wiedeńskim, a obecnie prezes gabinetu Garaszanin przybył do Wiednia dla doręczenia listów, odwołujących go z dotychczasowej posady.

Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych rząd przedłożył projekt do ustawy o przyjęciu uchwały sejmu krainskiego w sprawie dodatków do podatków bezpośrednich, tudzież zamknięcie rachunkowe za rok 1881. Ugoda między Austryą a Szwajcaryą w sprawie prawa ubogich, przyjętą została bez dyskusyi; przyjęto także przedłożenie w sprawie najwyższej Izby obrachunkowej w drugiem i trzeciem czytaniu. Dyskusyę spowodowała tylko uchwała względem nieusuwalności przewodniczącego — za czem przemawiali dep. Heilsberg i Jacques, podczas gdy dep. Mattusz i reprezentant rządu radca dworu Hankiewicz przemawiali przeciw nieusuwalności. Radca dworu Hankiewicz zaznaczył, że administracyjna działalność rządu byłaby przez to ograniczoną. Ustęp, tyczący się nieusuwalności, przyjęty został w imiennem głosowaniu 134 przeciw 106 głosom. Ustawę, podług której obligacye galicyjskiej pożyczki krajowej mogą być użyte do lokowania kapitałów pupilarnych przyjęto; zarazem zezwolono na wydanie sądom dep. Tarnowskiego, obwinionego o obrazę czci.

Dzisiaj Izba nie obraduje. Na jutro

szem zaś posiedzeniu ma stanąć na porządku dziennym ustawa gorzelniana, która, zdaniem *Presse*, zostanie w każdym razie załatwioną przed feryami wielkanocnemi

Deputacya wszystkich austryackich stowarzyszeń górniczych wręczyła przedwczoraj pp. ministrom hr. Taaffemu, baronowi Pražakowi i hr. Falkenhaynowi memoryał w sprawie ustawy o zabezpieczeniu robotników. Memoryał ten będący wynikiem narad konferencyi wszystkich stowarzyszeń górniczych odbytej w dniach 10 i 11 marca, określa w dwóch ogólnych punktach stanowisko przemysłu górniczego do tej ustawy: 1) Piecza około nieszczęśliwych jest socyalną i humanitarną koniecznością. 2) Istniejące przy zakładach górniczych i hutach kasy gwareckie, które służą dla zabezpieczenia robotników, mają pozostać nietkniętemi; właściciele zakładów są gotowi w każdej chwili przyczynić się do ulepszenia tych kas.

W sejmie pruskim oświadczył wczoraj minister wyznań i oświaty na znaną interpelacyę, wniesioną w imieniu Koła polskiego przez ks. dr. Jażdżewskiego, że rząd nie jest skłonny do przywrócenia zatrzymywanych pensyj i płac duchowieństwa poznańskiego i nie chce wyłuszczać motywów, jakie go zniewalają do zatrzymania nadal w W. Ks. Poznańskiem stanu wyjatkowego.

Poseł amerykański w Berlinie Sargent, odwołany w tych dniach ze stolicy niemieckiej, odmówił przyjęcia posady posła w Petersburgu, i powraca do Ameryki. Poselstwo w Berlinie ma pozostać na razie nieobsadzonem, a wiadomość ta wydaje się być już dla tego samego prawdopodobną, iż za kilka miesięcy nastąpi wybór nowego prezydenta Stanów Zjednoczonych, który pociąga za sobą zazwyczaj ogólną zmianę w ciele dyplomatycznem. Dzienniki berlińskie zastrzegają się przeciw przypuszczeniu, jakoby nieobsadzenie posady posła amerykańskiego mogło być następstwem kolizyi, w jaką popadł rząd waszyngtoński z urzędem kanclerskim z powodu znanej rezolucyi w sprawie Laskera.

Do *Presse* telegrafują: Ze strony dobrze poinformowanej donoszą z Warszawy, że generał Hurko, który powraca we wtorek z Petersburga, przeprowadził na radzie ministeryalnej wszystkie swoje wnioski w sprawie administracyi Królestwa Polskiego w duchu russyfikacyjnym.

Z Petersburga donoszą, iż wizerunki dymisyonowanego sztabs-kapitana Degajewa, domniemanego zabójcy szefa tajnej policyi pułkownika Sudejkina, rozwieszone zostały przez policyę po tamtejszych domach zajezdnych, austeryach, *chambres - garnies* i t. p. Okoliczność ta zdaje się potwierdzać przypuszczenie, że Degajew nie zdołał wyjechać z Petersburga, albo że powrócił tu nanowo.

Rada ministrów francuskich zgodziła się ostatecznie na zniesienie instytucyi wojskowej jednorocznych ochotników. Uznano także w zasadzie zniesienie pięcioletniego obowiązku służby wojskowej, normując termin trzechletni jako obowiązujący wszystkich obywateli. Projekt nowy zawierać będzie tylko jedyny wyjątek zezwalający adeptom umiejętności ścisłych, literatury i sztuki na odbywanie jednorocznej służby.

Według nowszych doniesień zmowa robotników górniczych w Anzin, w departamencie Nord, przybiera groźne rozmiary. Ze strony angielskich *Trades unions* ofiarowano robotnikom wsparcie.

Nieporadność angielska w Egipcie daje dziennikom francuskim powód do dosadnej krytyki. Dzienniki te oprócz skonstatowania faktu, że Anglia doznała stanowczej porażki, nie ukrywają radości, że administracyjne środki, przedsięwzięte w Egipcie przez Anglię, okazały się równie nieudołżnemi.

Z Aleksandryi donoszą: Aresztowany w Suakim za usiłowanie wywołania zaburzeń syn byłego ministra króla Abisynii, Faturrari Debbeub, zwracał się z prośbą do wojskowych władz angielskich, ażeby mu pozwolono udać się do Kairu, gdyż chce kedywowi ofiarować swoje usługi. W kołach kompetentnych sądzą jednak, że władze angielskie, w celu dania satysfakcyi królowi Janowi abisyńskiemu, postawią rozbójnika przed sąd wojenny.

Podają dalej z kół egipsko-angielskich, jako nowy program rozwiązania sprawy Sudanu, następującą kombinacyę:

Uczynienie zadość życzeniom Abisynii przez odstąpienie jednej zatoki morza Czerwonego, mianowanie Mahdiego sułtanem Kordofanu a Zebera baszy generalnym gubernatorem terytoryów położonych pomiędzy Abisynią a Kordofanem, a zatem prowincyj Chartumu, Sennaaru i Kassali.

O bezowocnej wycieczce Gordona baszy przeciw powstańcom dochodzą następujące bliższe szczegóły: Gordon opuścił Chartum 16 marca z oddziałem piechoty liczącym trzy tysiące ludzi, z dwudziestu działami i z pewną liczbą konnych baszybużuków, w celu rozproszenia nieprzyjaciół, niepokojących miasto. Pod Halfivach zetknął się z nieprzyjac elem. Baszybużuki, zaczepieni przez oddział konnicy, liczący około sześćdziesięciu jeźdźców, poczęli spiesznie uciekać; w skutek tego powstał popłoch wśród piechoty, która rzuciła się do ucieczki, porzuciwszy działa, ścigana przez nieprzyjacielską jazdę. Gordon oświadcza, iż mimo tego niepowodzenia miastu Chartum nie grozi żadne niebezpieczeństwo.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 31 marca. Z powodu śmierci ks. Albany nakazano sześciodniową żałobę, a to począwszy od 1 kwietnia.

Wiedeń, 31 marca. Izba panów przyjęła wszystkie przedłożenia, znajdujące się na porządku dziennym.

Wiedeń, 31 marca. Dzienniki poranne ogłaszają w wyczerpującem zestawieniu działalność partyi anarchistycznej, która rozpoczęła się w roku 1882 zamachem na Merstallingera, z czem się łączy gromadne wystąpienie robotników przeciw agentowi policyi przeszłego roku, zamordowanie Hlubeka, gorszące sceny w parafialnym kościele na Favoriten, zamordowanie Eiserta i tajnego agenta Blöcha. Wywód ten czyni dalej wzmiankę o wydaleniu w jesieni roku ubiegłego rzekomego Johna Newe alias Stefensa, którego podawano jako ekspedytora dziennika Mosta *Freiheit*, jakoteż o uwięzieniu robotnika, w którego piwnicy znaleziono prasę drukarską, produkującą pisma socyalistyczne, a nakoniec czyni wzmiankę o aresztowaniu kilku indywiduów, podejrzanych o produkowanie materyałów eksplodujących. Sprawozdanie wywodzi, że tak Stellmacher jak Kammerer są organami zewnętrznemi utworzonych przez Mosta i przezeń kierowanych anarchicznych komitetów centralnych w Nowym Yorku, którego zwolennicy oprócz zbrodniczych agitacyj na rekwizycyę komitetów, dopełniali także na wzór Fenian aktów zemsty na organach policyjnych, a wskazówką tego jest okoliczność, że *Freiheit* Mosta na pewien czas przed czynem, zapowiadała zamordowanie Hlubeka i Blöcha. Sprawozdanie wylicza szczegółowo poszlaki wskazujące, że Stellmacher i Kammerer dokonali zbrodni morderstwa w kantorze wymiany Eiserta; wspomina, że Kammerer w r. 1882 był przez Hlubeka za wichrzenia socyalistyczne pociągany w śledztwie do odpowiedzialności i że aresztowany był przez Blöcha. Wywód rekapituluje w końcu poszlaki, przemawiające za tem, że Stelmacher i Kammerer, tudzież towarzysze mieli także udział w morderstwach i zamachach na prowizora apteki Lienhardta w Strassburgu w październiku przeszłego roku, na wojskowego pełniącego służbę na pikiecie Adelsa tamże, i tejże nocy na bankiera Heilbronera i jego znajomego Pettingera w Stuttgardzie w listopadzie przeszłego roku. Podniesiono przytem, że Ottinger po przedstawieniu mu fotografii Kammerera potwierdził, jako człowiek ten był jednym ze sprawców. Wobec rosnącego ciągle materyału, może jeszcze minąć wiele miesięcy, nim wiedeński sąd krajowy sformułuje akt oskarżenia.

Peszt, 31 marca. Tisza oświadczył w Izbie wyższej, że po wysłuchaniu konferencyi, utworzonej z członków Izby, zdecydował się w bieżącej sesyi odstąpić od wnoszenia projektu reformy Izby wyższej.

Frankfurt, 31 marca. Dnia 29 b. m. ukończyły się konferencye reprezentantów południowo - niemieckich i francuskich koleji w sprawie kolei arulańskiej. W przedmiocie oznaczenia obrotu nie zdołano osiągnąć zupełnego porozumienia pomiędzy południowo niemiecką grupą kolejową a koleją arulańską, jest jednak nadzieja, że zachodzące w tej mierze różnice zostaną załatwione na następnej konferencyi, która odbędzie się w Wiedniu dnia 2 maja.

Frankfurter Ztg, donosząc o tem, dodaje, że reprezentant kolei badeńskich wystąpił na konferencyi na rzecz linii arulańskiej; przedstawiciel zaś francuskiej kolei wschodniej oświadczył gotowość ustanowienia osobnej bezpośredniej taryfy przez Szwajcaryę, aby tylko uzyskać niezawisłe połączenie z Austro-Węgrami. Radca dworu Steingraber oświadczył, że bez względu na to, czy nastąpi lub nie porozumienie z południowo-niemiecką linią, nie można dłużej zwlekać z ustanowieniem taryfy związkowej przez górę arulańską, gdyż kolej arulańska zostanie otwartą 18 sierpnia.

Berlin, 31 marca. Cesarzewicz wyjeżdża jutro do Londynu na pogrzeb ks. Albany.

Berlin, 31 marca. Malarz Gustaw Richter ciężko zachorował.

Paryż, 31 marca. Izba deputowanych zezwoliła na zmiany w ustawie municypalnej i wzięła pod rozwagę poprawkę, według której 80 radców miejskich w Paryżu ma być wybieranych przez zbiorowe wybory.

Przybył tu książę Walii.

Temps zaprzecza, jakoby Millot miał oświadczyć, iż dla okupacyi Tonkinu potrzeba przynajmniej 18 tysięcy wojska. Na cel ten wystarczy 6000 wojska.

Rzym, 31 marca. Dziennik urzędowy ogłasza znaną listę ministrów.

Londyn, 31 marca. Przybył tu lord Gladstone.

Złożenie zwłok ks. Albany odbędzie się w sobotę w kryptach św. Jerzego w Windsorze.

Nowy Jork, 31 marca. W Cincinati ponowiły się wczoraj wieczorem starcia wojska z tłumami. Zabito znowu i raniono kilkanaście osób. Tłumy poczynają się powoli rozchodzić. W mieście znajduje się 3.000 wojska. Wpływowi obywatele organizują osobną straż bezpieczeństwa.

Wiedeń, 1 kwietnia. (*Tel. pr.*) *Wiener Zeitung* donosi: Docent prywatny dr. Longin Feigel został mianowany nadzwyczajnym profesorem medycyny sądowej na uniwersytecie lwowskim.

Peszt, 1 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Policya otrzymała wiadomość, że tutejsi anarchiści, wobec energicznych zarządzeń władz, postanowili zorganizować się i ugrupować zupełnie na nowo. Mają być potworzone grupy, z których każda ma składać się z dziesięciu ludzi. Dziesiętnicy tych grup tworzyliby wspólny komitet egzekucyjny. Tym sposobem spodziewają się anarchiści, iż powiedzie się im łatwiej ujść czujności organów bezpieczeństwa. Prezydent policyi sparaliżował tego rodzaju zabiegi przez aresztowanie członków jednej z tych grup.

Berlin, 1 kwietnia. (*Tel. pryw.*) *Deutsches Tagblatt* oświadcza, iż zanosi się rzeczywiście na zmiany w pruskim gabinecie i ministerstwie niemieckiem, jednak przeważa przekonanie, iż zmiany te nie będą zbyt wielkie. Ze strony dobrze poinformowanej zaprzeczają wieściom o nieporozumieniach z ministrem Puttkammerem. Według *Nat. Ztg.*, ks. Bismarck życzy sobie zniesienia urzędu prezydenta gabinetu, gdyż właściwym prezydentem gabinetu jest sam król. Bötticher ma zostać ministrem handlu, hr. Hatzfeld ministrem sprawiedliwości. Najstarszy minister ma zawsze prezydować. *Berl. Tagblatt* donosi, że zapadła już w tej mierze decyzya ze strony cesarza. Puttkammer ma objąć przewodnictwo w radzie ministrów.

Berlin, 1 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Na oświadczenie ministra wyznań i oświaty, wśród obrad nad interpelacyą Koła polskiego, iż rząd nie myśli o zniesieniu w W. Księstwie Poznańskiem ustawy, mocą której rząd może zatrzymywać duchowieństwu płace i pensye, odparł ks. dr. Stablewski, iż Polacy nie zasłużyli bynajmniej na podobne traktowanie. Liczne parafie są osierocone, setki katolików umierają bez św. sakramentów, rząd ściga polskiego Arcypasterza z bezprzykładną zawiścią. Dep. Schorlemer wyraził przekonanie, iż takiem postępowaniem rząd rozdrażnia nawet lojalnych Polaków. Takie postępowanie jest niepolityczne i niegodne mężów stanu. Deputowany Windthorst oświadczył, że szorstka odpowiedź rządu jest wypływem autokratycznego usposobienia. Centrum w parlamencie niemieckim zajmie również bezwzględne stanowisko.

Frankfurt, 1 kwietnia. (*Tel. pr.*) Przewódcy liberalni Richter, Rückert i Händl chcieli odbyć zebranie dla naradzenia się nad taktyką, jakiej należy się trzymać przy zbliżających się wyborach do parlamentu. Ponieważ jednak policya chciała rozciągnąć dozór nad zebraniem, zaniechano wydania hasła.

Berlin, 1 kwietnia. Cesarz konferował wczoraj przez czas dłuższy z ks. Bismarckiem.

Sofia, 1 kwietnia. Meeting, w którym wzięło udział 3000 osób, należących do wszystkich stronnictw, przyjął mocyę, wyrażającą ubolewanie, iż mocarstwa nie połączyły dotychczas w jedno państwo obydwóch Bułgaryj, które cierpią bardzo na takiem rozłączeniu. Mocya wyraża nadzieję, że mocarstwa powezmą kiedyś postanowienie w duchu powyższym.

Londyn, 1 kwietnia. Parlament przyjął wnioski Gladstona i Granvilla w sprawie adresu kondolencyjnego do królowej.

Hartington zapowiedział, iż wkrótce będzie mógł dać pewne wyjaśnienia co do Suakimu i stanu rzeczy w Sudanie.

Kair, 1 kwietnia. Gordon donosi że dwaj baszowie sudańscy, którzy dopuścili się zdrady w czasie ostatniej klęski, zostali przez sąd wojenny skazani na karę śmierci i straceni.

Chartum, 1 kwietnia. Przybyli tutaj wysłańcy Mahdiego oświadczyli, iż Mahdi nie przyjmuje nominacyi na sułtana Kordofanu i radzą Gordonowi, aby przeszedł na islam.

Telegrafowany kurs wiedeński

Telegramy zbożowe z d. 31go marca Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10.— do 10·25 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 30·— do 30·25 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 9·38 do 9·40 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·— do 13·75 zł. Berlin: Pszenica żółta (na grudzień) 166·75 m., żyto —·— m., spiritus 45·90 olej rzepakowy 57·20 m. Szczecin: Pszenica —·—, zepik —·—. Paryż: mąki 159 kilgr. 47·60 fr., olej rzepakowy 71·50 fr., spiritus —·—, fr. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**

Teatr hr. Skarbka

We Wtorek dnia 1 kwietnia 1884

Pierwsze przedstawienie

BALETU WARSZAWSKIEGO

pod dyrekcyą A. Łukowicza.

WESELE w OJCOWIE

Balet w jednym akcie, ułożony przez p. Moris. Muzyka Stefaniego.

O S O B Y:

Organista	P. Langowski
Paweł, jego syn . . .	P. Buczyński
Stanisław, wieśniak . .	P. Lisecki
Katarzyna, jego żona	Pna Bień
Zofia, ich córka .	Pna Lenczewska
Jędrzej, drużba . . .	P. Bonisławski

Tańce: Nr. 1. *Krakowiak.* — Nr. 2 *Mazurka*, wykonają panie Danilewicz, Zenowicka, Lizińska, Guzikiewicz, Lenczewska, Lassa i panowie Witkowski, Barbo, Buczyński, Żabczyński, Bonisławski i Popek. — Nr. 3 *Pas de deux*, wykonają pani Lenczewska i pan Witek. — Nr. 4 *Mazurka, solo* wykona pani Guzikiewicz. — Nr. 5 *Pas de trois*, wykonają: pani Żabczyńska, panowie Bonisławski i Lenczewski. — Nr. 6 *Finale*

CO KTO LUBI

układ baletmistrza p. Żabczyńskiego

Tańce: Nr. 1 *Ballabile* (walc), wykonają: panie Lenczewska, Żabczyńska, Guzikiewicz, Bieńska, Lizińska, Cholewicka. — Nr. 2 *Rekrut francuski* (polka komiczna), wykonają: panna Lizińska i pan Buczyński. — Nr. 3 *Matlot*, odtańczy p. Witek. — Nr. 4 *Pas de deux*, wykonają: pani Dzavassy i pan Lenczewski. — Nr. 5 *Pieroty*, taniec komiczno-charakterystyczny wykonają: pp. Bonisławski, Lisecki, Popek, Barbo, Buczyński i Witkowski. — Nr. 6 *Pas de deux* (mazurka), odtańczą panie: Żabczyńska i Lenczewska. — Nr. 7 *Grand pas de deux*, wykonają: pani Guzikiewicz i pan Żabczyński. — Nr. 8 *Finale*

Biesiada cyganów

Balet w 1 akcie, ułożył Kolori, muzyka Sonnefelda.

O S O B Y:

Karczmarz	P. Sarkowski
Lokaj	P. Mirski
Handlarz kwiatami . .	P. Buczyński
Starosta cygański . .	P. Żabczyński
Gość	P. Popek
Cygan	P. Barbo

Cyganie i cyganki

Tańce: Nr. 1 *Polka*, odtańczą: panna Lizińska i pan Lisecki — Nr. 2 *Czardasz* (Meluzyna), wykonają panie: Guzikiewicz, Żabczyńska, Lenczewska Cholewicka, Langowska, panowie: Żabczyński, Lenczewski, Witkowski, Buczyński i Bonisławski.

Kapelmistrz pan Benotti.

Początek o godzinie 7 wieczór.

Pociągi kolejowe.

Od 1 czerwca 1883

podług zegaru lwowskiego

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godzin. 10 min. 50 wieczorem pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mięszany i o godz. 6 min 35 rano pociąg lokalny.

Do Podwołoczysk, z dworca Podzamcze: o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny o godz 1 min. 4 po południu i o godz. 11 wieczór, pociąg mięszany

Do Stanisławowa, na Stry: rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany, wieczór o godz. 7 min. 10 pociąg omnibusowy i o godz. 11 min. 20 przed południ. pociąg lokalny Lwów-Szczerzec.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca, o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu i o godz. 10 min. 31 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 40 przed południem pociąg mięszany, o godzinie 7 min. 54 wieczór pociąg lokalny.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 17 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 31 rano i o godz. 3 min. 48 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min. 30 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 5 rano i o godz. 4 min. 16 po południu pociąg mięszany.

Ze Stanisławowa: na Stryj: rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy, wieczorem o godz. 8 min. 32 pociąg mięszany i o godz. 1 min. 53 po poł. pociąg lokalny Szczerzec-Lwów.

Przyjechali do Lwowa

dnia 1go kwietnia 1884.

Hotel Angielski

Pp. I. hr. Miączyńska z Wołynia. I. Ulcniecki z Jaremkowa. W. Borzemski z Magdalówki.

Hotel Europejski

Pp. A. Hopen z Rożniatowa P. Damm z Saksonii

Hotel Langa

Pp I. Lesieski z Warszawy. I. Bonisławski z Warszawy. I. Buczyński z Warszawy. S. Lizińska z Warszawy. T. Holewicka z Warszawy. Z. Bień z Warszawy. C. Barbo z Warszawy.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie).

z dnia 1 kwietnia 1884.

Barometr 738 99mm przy temp. 0°. Psychrometr suchy 2.8°C. Psychrometr wilgotny 1.8°C Prężność pary 4.7mm. Wilgoć 82°/₀. Zachmurzenie 10 Wiatr SE3. Ozon 7.

Temperatura powietrza 2.2 R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 765.09mm.

Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 5.1 C.

Najniższa temperatura w nocy 2.4 C.

Ilość opadu mierzonego o 7 g. 0.0 mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie).

$\varphi = 49°50' \lambda = 41°41'$ w. $= 340^m,5$.

Dla 2 kwietnia 1884

E. $= 3^m 28,_{s\cdot 95}$ $\Theta^0 = 0^h 44^m 40,_{s62}$.

Zachód słońca 1go kwietnia 6h. 30m., 4; wschód 17h. 37m., 8.

W kwietniu nastąpi pierwsza kwadra księżyca 2d 10h 53.m 1; pełnia 10d 1h 20,m 2; ostatnia kwadra 18d 5h 30,m 8: nów 25d 4h 33,m 7.

Księżyc będzie w punkcie odziemnym (Apogeum) 13d 8h, 0. w punkcie przyziemnym (Perigeum) 2 d 22h, 0;

Równanie czasu będzie do 15 kwietnia dodatnie, od 15 kwietnia do ko końca miesiąca ujemne, wskutek czego zegery zwykłe do 15 kwietnia wyprzedzać będą zegary słoneczne, zaś odgo 15 do końca miesiąca zegary słoneczne wyprzedzać będą zegary zwykłe o ilość E. w prawdziwe południe.

31 marca 1884.	2^h	9^h	19^h
Stan barometru w milimetr.	$733,_{69}$	$734,_{80}$	$734,_{51}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$2,_{9}$	$2,_{2}$	$2,_{10}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$1,_{8}$	$0,_{8}$	$1,_{2}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$4,_{6}$	$4,_{0}$	$4,_{5}$
Wilgotność powietrza względna w %.	80	75	85
Stan nieba.	10	10	6
Kierunek wiatru.	e.	e.	se.
Moc wiatru.	1	1	1
Ilość opada mierzona o 2^h $0,^{mmo}$ deszcz			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. 4_{5}.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. $1,_{2}$.			

1/4 1884 od 12h w połud., do 12h w połud 2/4).

Przy wietrze wschodnio-południowym i temperaturze średniej kwietnia, która wynosi 6.°, niebo w częci zamglone, pogodnie.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 31 marca 1884.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	294	—	297	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	179	—	183	-
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	297	—	302	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250		255	—
2. List. zast. za 10 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	60	100	60
" " " 4 pr. w. a.	0	50	92	—
" " " 5 pr. okresowe	99	60	100	69
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	86	25	87	25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	45	102	45
" " " 5 pr. w. a.	97	75	98	75
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią . .	100	25	101	25
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. wa.	—	—	—	—
" " " " " " 5 pr. wa.	—	—	—	—
Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	99	50	100	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 pr. w. a.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi . .	96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	101	50	102	50
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	90	—	91	—
5. Losy miasta Krakowa . .	17	—	19	—
" " Stanisławowa .	22	50	24	50
6 Monety.				
Dukat holenderski	5	60	5	70
Dukat cesarski	5	62	5	72
Napoleondor	9	57	9	67
Półimperyał	9	86	9	96
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	54	1	64
" " papierowy . .	1	22	1	24
100 marek niemieckich . . .	58	95	59	50
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze.	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 27 marca 1884.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	79.80	79 95
luty-sierpień	79.90	80 05
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec . . .	80.95	81.10
kwiecień-październik . . .	81.10	81.25
Losy z roku 1854 po 250 złr. m.k. 4pr	123.30	124.30
" " 1860 po 500 złr. w.a. 5pr.	136.50	137 —
" " 1860 po 100 złr 5 pr	144.—	144 50
" " 1864 po 100 złr. . .	169.75	170 —
" " 1864 po 50 złr.	169.75	170 —
Renty Com. po 42 lir. austr. . .	37.--	40.--
Listy zastaw domen. państw po 120 złr. 5 prc.	149.25	149 75
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr	—.	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881 . .	95 35	95 50
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	101.75	101.95
2. Obligacye indemn. 5 pr (za 100 zł. m k.)		
Czech . . .	106.50	—.—
Bukowiny	99.75	100,25
Galicyi	99.75	100 25
Niższej Austryi .	106.—	107.—
Siedmiogrodu	99 75	100 50
Węgier	10?.75	101 25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	116.75	117.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł	323 70	324.10
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	804.—	808 —
Gal. banku hip. po 200 zł. . . .	—.—	—.—
Gal. bank. d.han. i prz. a 200zł. wpł. 40pr.	.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 złr. .	— —	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr. .	843.—	845.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	565.—	565.-
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m,	232 75	233.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. e.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolei po 1000 zł. m k.	2692.—	2697 —
	płacą	żądają
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m k. .	297.75	298.25
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. w sr.	176.50	177. -
Tow kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	31. . .	316.--
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	143.60	144. —
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	168.50	169 —
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr. .	—.	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	96.30	96.80
" " " " premiowe po 3 pr.	98.	98.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	98. 5	—.—
" " " " w 20 l. 7pr.	100.	101. -
" " " " w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	90.60	91.10
" " " po 5 prc. .	99.40	99.90
" " " " po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99 40	99.90
Gal. banku hip. po 6 proc. . . .	101.50	101.90
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc. .	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr. .	101.90	102.20
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc.	—.—	—.—
" Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	101.25	102.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	100.—	100 25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze .	97.25	97.50
Kol. poł. po 100 zł. m. k. .	105.75	106.50
" " po 100 zł. w. a.	101.50	—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	100.75	101.25
dtto. dtto (Jarosław-Sokal) . .	100.—	100.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 30 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865 .	96.50	97.
z r. 1867 . .	101.—	01.75
z r. 1868 .	99 —	99.50
z r. 1872 .	97.90	98 50
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	98 —	98 50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a	174.—	174 50
Clarego po 40 zł. m. k.	40.25	—. -
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	111 50	— —
	płacą	żądają
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.50	18 —
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.25	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	37 50	38.—
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	12 70	12.90
" węgiersk. " po 5 zł. .	6.50	6 65
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.—	21.—
Salma po 40 zł. m. k.	52.75	53.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	47.50	48. —
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	21.50	22.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. . . .	126.—	127.—
" " po 50 zł. w. a. .	65.—	67.—
Waldsteina po 20 zł. m. k. . . .	28.50	29.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	37.50	38.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n. .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	121.35	121.55
Paryż za 100 fr.	48.10. -	48.15. —

Kurs złota.

Dukat cesarski mon.	5.68.—	5.70.—
" pełnej wagi	5.66.—	5.68. —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka . . .	9.61.--	9.61.50
Rossyjski imperyał . . .	9.89.—	9.91. —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

dnia 31 marca 1884.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	79	95
" " " w srebrze . .	81	15
Renta w złocie	101	85
5 prc. austr. renta marcowa . . .	95	40
Akcye banku wiedeńskiego . .	844	—
" " kredytowego . . .	324	30
Londyn	121	30
Srebro	—	—
Napoleondor	9	61
Dukat cesarski men.	5	68
100 marek niemieckich . . .	59	25

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 13381. (2091 1—3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych drogowych, wykonać się mających na gościńcach państwowych w jasielskim okręgu budowniczym w latach 1884, 1885 i 1886, odbędzie się w d 23 kwietnia 1884, o godzinie 12 w południe, w c. k. Starostwie w Jaśle licytacya ofertowa.

Ceny fiskalne robót, które mają być wykonane w roku 1884 wynoszą:

1) w sekcyi drogowej Jasło I. kwotę: 1524 złr. 51 i pół ct.

2) w sekcyi drogowej Jasło II. kwotę: 2,315 złr. 99 i pół ct.

3) w sekcyi drogowej Dukla kwotę: 1.399 złr. 87 i pół ct.

4) w sekcyi drogowej Żmigród kwotę: 1.845 złr. 47 i pół ct.

Razem 7.085 złr. 86 ct.

Oferty wniesione być mogą na każdą sekcyę drogową z osobna, albo też na kilka sekcyj, lub wszystkie sekcye drogowe razem.

Jeżeli oferta obejmować będzie kilka lub wszystkie sekcye drogowe, to w takim razie zaofiarowanie podać należy dla każdej sekcyi w szczególności, albowiem zatwierdzenie nastąpi tylko według pojedynczych sekcyj drogowych, z uwzględnieniem najkorzystniejszego wyniku licytacyi.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa, jako to: wykazy cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany, ogólne i szczegółowe warunki budowy, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5 pr ceny fiskalnej, z wyrażeniem cen nie tylko cyframi ale także i literami, najpóźniej do godziny 2 w południe wniesione być mają.

Oferty nieułożone według przepisów, lub nie podane w terminie oznaczonym, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

We Lwowie, dnia 22 marca 1884.

L. 3096. (2090 1—3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych, wykonać się mających w latach 1884, 1885 i 1886 na gościńcach państwowych w tarnowskim okręgu budowniczym odbędzie się w dniu 25 kwietnia 1884, o 12 godzinie w południe, w c. k. Starostwie w Tarnowie licytacya ofertowa.

Cena fiskalna robót, mających się wykonać w roku 1884 wynosi:

1) w sekcyi drogowej Pilzno 86 złr. 13 i pół ct.

2) w sekcyi drogowej Tarnów 2.548 zł. 24 ct.

Razem 2.634 złr. 37 i pół ct.

Oferty wniesione być mogą albo na każdą sekcyę drogową z osobna, albo też na obie sekcye razem.

Jeżeli oferta obejmować będzie obie sekcye drogowe, to w takim razie zaofiarowanie podać należy dla każdej sekcyi w szczególności, albowiem zatwierdzenie nastąpi tylko według pojedynczych sekcyj drogowych, z uwzględnieniem najkorzystniejszego wyniku licytacyi.

Bliższe warunki tego przedsiębiorstwa, jako to: wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany, tudzież ogólne i szczegółowe warunki budowy, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także oferty zoopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5 pr. sumy fiskalnej, z wyrażeniem żądanego wynagrodzenia nie tylko cyframi, ale także i literami w powyżej oznaczonym terminie najpóźniej do godziny 12 w południe wniesione być mogą.

Oferty, nie ułożone według przepisów, lub nie podane w oznaczonym czasie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

We Lwowie, dnia 22 marca 1884.

L. 1592. (2003 3—3)

Dnia 5 maja, 10 czerwca i 7 lipca 1884 o godzinie 10tej z rana, odbędzie się przymusowa licytacya nietabularnej realności Oleksy Muszaka nr. 536 w Nadwórnej, na rzecz pretensyi Jana Koczerzuka pto 107 zł.

Sprzedaż niżej ceny szacunkowej 120 zł. dopuszczalna dopiero na trzecim terminie.

Wadyum 12 zł.

Resztę warunków można przeglądnąć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna, 6 marca 1884.

Licytacye.

L. 22533. (1928 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprz. galic. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 133 zł. 76 ct. z przyn. rozpisuje się egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 25 w Jaksmanicach wyk. hip. l. 32 objętej, dłużnika Matwija Filc własnej, w dniu 2 maja 1884 i w dniu 4 czerwca 1882, zawsze o godzinie 9 przed południem, w drodze publicznego przetargu w sądzie tutejszym w biurze nr. 27 II piętro odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi kwota 300 zł., zakład wynosi 30 zł.

Na powyższych terminach realność ta zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej niej sprzedaną.

Termin do ułatwiających warunków wyznacza się na dzień 4 czerwca 1884 godzinie 9 przed południem.

Warunki licytacyjne, akt opisania zastawnego rzeczonej realności, wyciąg tabularny mogą być przejrzane w sądowej registraturze.

O czem się obie strony, c. k. Prokuratoryę Skarbu, c. k. urząd podatkowy w Przemyślu i wszystkich wierzycieli z miejsca pobytu i nazwiska nieznanych, którzyby po dniu 8 grudnia 1883, jako dniu wydania wyciągu tabularnego, jakie prawa rzeczowe nabyli na realności l. k. 25 w Jaksmanicach lub którymby uchwała niniejsza nie mogła być doręczoną do rąk równocześnie ustanowionego kuratora adwokata dra Regera w Przemyślu.

Z c. k. sądu powiatowego m. del.

Przemyśl, 31 grudnia 1883.

L. 7799. (1887 2—3)

Gorlicki sąd powiatowy ogłasza niniejszem, że w dniu 2 maja i dniu 6 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 9 rano, w gmachu sądowym, odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 111 w Gorlicach położonej, wyk. hipot. l. 89 objętej, Schaji Rosnera własnej, na zaspokojenie pretensyi Mojżesza Dursta w kwocie 178 zł. 50 ct. wal. austr.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 8186 zł. 70 ct. a w.

Wadyum wynosi 819 zł.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków wyznaczonym zostaje termin na dzień 7 lipca 1884.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszo-sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanawia się adwokata dr. Czesława Sleczkowskiego w Gorlicach.

C. k. sąd powiatowy

Gorlice, dnia 16 listopada 1883.

L. 5062. (1890 2—3)

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Jana Nowaka 105 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność gruntowa do dłużnika Jakóba Matusznego Talika należącej, w trzech terminach 6 maja, 6 czerwca i 11 lipca 1884 r., każdym razem o godzinie 10 rano, a gdyby takowa na pierwszych trzech terminach sprzedaną nie została, wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków termin na dzień 11 lipca 1884, o godzinie 4 po południu, w biurze c. k. sądziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 230 zł.

Wadyum 23 zł.

Milówka, 30 listopada 1883.

L. 4495. (1891 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu podaje do wiadomości, iż na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 288 zł. 14 ct. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 5 maja, 3 i 30 czerwca 1884 r., każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę gospodarstwa pod l. k. 67 w Skrzypnem położonego, ciała tabularnego niestanowiącego, Jana Barnasia własnego.

Cena wywołania wynosi 350 zł., wadyum 35 zł.

Nowytarg, dnia 20 grudnia 1883.

L. 1338. (1927 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaie do wiadomości, iż na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 1309 zł. 8 ct. a. w. z pn. odbędzie się w dwóch terminach, a to 2 maja 1884 i dnia 6 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 10 przed południem, w biurze IX, przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 135¾ w Kołomyi wedle dom IV pag. 378 n. 3 haer. obecnie Mojżesza Korna własnej

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 5425 zł., zakład 542 zł. 50 ct. a. w.

W razie gdyby realność ta przy powyższych terminach za cenę szacunkową lub powyżej sprzedaną nie została, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 6 czerwca 1884, o godzinie 4 po południu.

Reszta warunków w tusądowym edykcie z dnia 17go czerwca 1880 l 5949, w Gazecie Lwowskiej Nr. 181, 182, 183 z r. 1880 ogłoszone pozostają, niezmienione.

Kołomyja, 21 lutego 1884.

L. 1535. (1947 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi kasy oszczędności miasta Sambora 225 zł. w. a. z pn., odbędzie się przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi, połowy realności nk. 20/11 w Samborze, dziel. Przemyskiej położonej, wedle dom. V pag. 428 n. 4 haer., dłużnika Herscha Schwalbendorfa własnej, w tutejszym sądzie dnia 15go maja 1884 i dnia 19 czerwca 1884, każdym razem o 10 godzinie przed południem, za lub wyżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania wynosi 319 zł., wadyum 32 zł.

W razie niesprzedania na powyższych dwóch terminach, wyznacza się termin do ułatwiających warunków, na dzień 20 czerwca 1884, o 10 godzinie przed południem, pod tym rygorem, że niejawiący się wierzyciele, jako milcząco przystępujący do większości wniosków jawiących policzeni będą.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt ocenienia można przejrzeć w registraturze.

Sambor, 11 marca 1884.

L. 2014. (1999 2—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności Ignacego i Franciszki Naglików pod nr. k. i wyk. 65 i 159 położonej, na pokrycie pretensyi Jakóba i Maryi Domżałów w sumie 400 zł. z pn. w sądzie w dwóch terminach w dniach 9 i 30 maja 1884, każdym razem o godzinie 10tej rano.

Cena wywołania za pierwszą realność 1150 zł. a za drugą 630 zł. wadyum 151 zł. i 63 zł.

Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono adw. dr. Stanisława Łazarskiego w Białej, a termin do ułożenia warunków lżejszych na dzień 30 maja 1884, godzinę 3cią po południu.

Kęty, 17 marca 1884.

L. 14232. (2013 2—3)

W celu oddania przedsiębiorstwa budowli konserwacyjnych w latach 1884, 1885 i 1886 na gościńcach państwowych w brzeżańskim okręgu budowniczym wykonać się mających odbędzie się dnia 23go kwietnia 1884 w c. k. Starostwie w Brzeżanach licytacya ofertowa.

Cena fiskalna robót w roku 1884 wykazać się mających, wynosi w sekcyi drogowej przemyślańskiej 1553 zł. 55½ ct. podhajeckiej 1051 zł. 65 ct., brzeżańskiej 710 zł 42½ ct., rohatyńskiej 201 zł. 89 ct. razem 3517 zł 52 ct.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcyę drogową z osobna, także na kilka sekcyj, lub na wszystkie cztery sekcye drogowe. Jeżeli oferta obejmować będzie kilka, lub wszystkie sekcye drogowe, to w takim razie podać należy zaofiarowania dla każdej sekcyi w szczególności, albowiem zatwierdzenie nastąpi tylko według pojedynczych sekcyj, z uwzględnieniem najkorzystniejszego wyniku.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące jakoteż wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany szczegółowe i ogólne warunki budowy przejrzane być mogą w wymienionem Starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone marką na 50 ct i wwadyum wynoszące 5 prc. sumy fiskalnej, z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale także i literami, najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają.

Oferty, nieułożone według przepisów, lub nie podane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 18 marca 1884.

L. 13526.

W celu wypuszczenia w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych w latach 1884, 1885 i 1886 na gościńcu państwowym żółkiewskim, w okręgu budowniczym żółkiewskim wykonać się mających, odbędzie się w dniu 24 kwietnia 1884 o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie w Żółkwi licytacya na podstawie pisemnych ofert.

Suma fiskalna robót w r. 1884 wykazać się mających wynosi w sekcyi drogowej żółkiewskiej 1282 zł. 73½ ct., rawskiej 787 zł. 96 ct.; razem 2070 zł. 69½ ct.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcyę drogową z osobna lub na obydwie sekcye drogowe razem.

Jeżeli oferta obejmować będzie obydwie sekcye, to w takim razie wyrazić należy zaofiarowanie dla każdej sekcyi drogowej z osobna, albowiem zatwierdzenie nastąpi tylko według pojedynczych sekcyj z uwzględnieniem najkorzystniejszego wyniku.

Plany, kosztorys sumaryczny, wykaz cen jednostkowych jak niemniej ogólne i szczegółowe warunki przedsiębiorstwa tego tyczące przejrzane być mogą w wymienionem Starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5 prc. od sumy fiskalnej z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale i literami przed oznaczonym terminem, a w dniu licytacyi najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają.

Oferty nieułożone według przepisów lub niepodane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 15 marca 1884.

L. 56. (1889 2—3)

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Józefa i Maryanny Grzegorzków z Milówki 65 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedana będzie realność pod nr. 143 w Szarem „polana Gocówka“ do dłużników Józefa i Walentego Dziergasów należącej, w trzech terminach dnia 15 maja 17 czerwca i 18 lipca 1884, każdym razem o godzinie 10 rano, a gdyby realność ta na pierwszych trzech terminach sprzedaną nie została, wyznacza się celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 18 lipca 1884 o godzinie 4 po południu w biurze c. k. sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 260 zł., wadyum 26 zł.

Milówka, 31 stycznia 1884.

L. 45096. (1902 2—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 312 zł. w. a. z. pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 26 maja 1884 o godz 10 rano egzekucyjna licytacya realności pod l. 6 w Bossutowie Wojciecha Nawary w ¼ i Jana Sikory w ¾ częściach własnej.

Cena wywołania 700 zł., wadyum 70 zł.

Wspomniona realność na tym terminie także niżej ceny szacunkowej 700 zł. za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Dominik Markiewicz.

Kraków, 31 grudnia 1883.

L. 6830. (2031 2—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Kałuszu odbędzie się w dniach 2 kwietnia, 6 maja i 11 kwietnia 1884 o 10 rano, celem zaspokojenia wierzytelności Wasyla Perebiniec i Iwana Pańków jako spadkobierców Mikoły Pańków w kwocie 100 zł. wa. zpn. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności Maksyma Syrotiuka pod nk. 245 w Petrance powiatu Kałuskiego położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach sprzedaż tejże realności nie niżej ceny szacunkowej 360 zł. przy trzecim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej nastąpi. Wadyum wynosi 36 złr.

Resztę warunków tudzież protokoła zastawniczego opisania i ocenienia można w tutejszej sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Kałusz, 30 września 1883.

L. 8912. (2041 2—3)

W dniach 25 kwietnia, 30 maja i 3go lipca 1884, każdym razem o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nr. k. 374 w Kamionce położonej ciała tabularnego niestanowiącej a Izaka i Sosi Ochsenhornów własnej celem zaspokojenia pretensyi Wysokiego Skarbu w kwocie 8 zł. 34 ct., 13 zł. 12 ct., 8 zł. 64 ct., 99 ct., 46 zł. 97 ct., 23 zł. 43 ct i 7 zł 11 ct. wa. Do ustanowienia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 4 lipca 1884.

Cena wywołania 450 zł., wadzum 10 prc. reszta zaś warunków jest do przejrzenia w tusądow. registraturze.

Dla z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratora Gimpla Schatza w Kamionce str.

Z c. k sądu powiatowego

Kamionka, 28 stycznia 1884.

L. 4573. (2042 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Tuchowie podaje do powszechnej wiadomości, iż w celu ściągnięcia dłużnych przez Walentego Sarada c. k. uprzyw. Zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie 21 rat po 9 zł. wraz z 10 prc. tudzież reszty kapitału 32 zł. 75 ct. w. a. zostanie realność pod l. k. 138 w Zalasowy położona, ciała tabularnego niemająca, do masy leżącej śp. Walentego Sarada należąca, przez publiczną licytacyę w 3 terminach, a to: dnia 29 kwietnia 1884, dnia 29 maja 1884 i dnia 30 czerwca 1884, każdym razem o 10 godzinie rano, na miejscu w Tuchowie najwięcej dającemu sprzedaną.

Cena wywołania stanowi 1050 zł.

Wadyum wynosi 105 zł. w. a.

Resztę warunków w tut. sąd. registraturze przejrzeć można.

Tuchów, dnia 17 grudnia 1883.

L. 5576. (2032 2—3)

Sąd powiatowy w Nisku ogłasza, iż w dniach 29 kwietnia, 1 lipca i 4 sierpnia 1884 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 94 w Łętowni położonej wedle wyk. hip. 164 Maryanny Panek własnej na rzecz Matli Heller o 136 zł. w. a. z pn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 190 zł. w. a. lub wyżej tejże zaś w trzecim terminie także poniżej takowej.

Wadyum wynosi 19 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Z c. k. sądu powiatowego

Nisko, dnia 31 grudnia 1883.

L. 4335. (2028 2—3)

C. k. sąd del. miejski Krakowski podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości adw. dra Weigla w kwocie 100 zł. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa licytacya połowy realności pod l. k. 5 w Półwsiu Zwierzynieckiem p. Anieli z Florkiewiczów Krzywdzińskiej własnością będącej w trzech terminach t. j. dnia 1 maja 1884, dnia 3 lipca 1884 i dnia 7 sierpnia 1884 o godzinie 10 rano, na których to terminach wyżej wymieniona połowy realności poniżej ceny szacunkowej 1750 zł. w. a. nie będzie sprzedaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1750 zł. w. a., wadyum zaś wynosi 175 zł. w. a.

Bliższe warunki sprzedaży, akt oszacowania, oraz wykaz hipoteczny mogą być przejrzane w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli, którzyby po 22 grudnia 1883 do hipoteki weszli lub którymby rezolucya licytacyjna przed terminem doręczoną nie została, ustanowiono p. adw. dra Dadleza.

Kraków, 11 lutego 1884.

L. 5513. (1862 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Oleksie Byckało pto 300 zł. w. a. z pn. sprzedaną zostanie nietabularna realność nr. 1029 w Horodence w dniach 26 maja, 25 czerwca i 24 lipca 1884, każdym razem o godzinie 8 przed południem w sądzie tutejszym.

Cena szacunkowa 600 zł. w. a.

Wadyum 60 zł. w. a.

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy

Horodenka, 27 października 1883.

L. 16945. (2030 2—3)

Podaje się do wiadomości, że dnia 29 kwietnia 1884 o godzinie 10 rano, sprzedaną będzie w sądzie w biurze c. k. adjunkta sądowego p. Pileckiego, realność pod l. 535 star., 51 now. m. w Buczaczu położona, wedle Dom. I. pag. 159 n. 10 haer. i pag. 453 n. 15 haer. egzekutki Schewy vel Szewy Katz własna, celem ściągnięcia pretensyi c. k. uprzyw. galicyj. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie w kwotach 460 złr., 460 złr., 460 złr. i 8963 złr. 52 ct. w. a. z pn. a to także poniżej ceny szacunkowej jako ceny wywołania za jakąkolwiekbądź cenę.

Cena wywołania 80.000 zł.

Wadium 4.000 zł. a w.

Reszta warunków i akta do przejrzenia w registraturze.

Dla wierzycieli późniejszych i dla tych którymby uchwała ta lub późniejsze doręczone być nie mogły ustanowiono kuratora w osobie c. k notaryusza w Buczaczu pana Konstantego Stupnickiego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Buczacz, dnia 14 marca 1884.

L. 3597. (2025 2—3)

Krakowski sąd krajowy podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości Wincentego Horna 2060 tal. prus. z pn. odbędzie się licytacya realności pod l. 113 dz. VIII w Krakowie, Anny Waligórskiej własnością będącej w jednym terminie t. j. dnia 26 maja 1884 o godzinie 10 rano, na którym realność ta nawet niżej ceny szacunkowej w kwocie 9000 złr w. a. i za jakąkolwiekbądź cenę będzie sprzedaną. Cenę wywołania jest cena szacunkowa, wadyum wynosi 458 zł. a. w.

Bliższe warunki sprzedaży, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny mogą być przejrzane w registraturze sądowej. Kuratorem niewiadomego z miejsca pobytu Markusa Frischmana, tudzież tych wierzycieli, którzyby po dniu 19 sierpnia 1883 do hipoteki weszli, lub którymby rezolucya licytacyjna przed terminem doręczoną nie została, lub doręczoną być nie mogła, ustanowionym jest adw. dr. Mochnacki w Krakowie.

Kraków, 14 marca 1884.

L. 297. (1882 3—3)

Dnia 29 kwietnia, 27 maja i 24 czerwca 1884 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod licz. kon. 168 w Iwkowy, wykazem hipotecznu. 168 księgi gruntowej gminy Iwkowa objętej, Mateusza Szota własnej, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, celem zaspokojenia sumy 78 zł. 88 ct wal. austr. z przyn.

Cena wywołania 200 zł. aw.

Wadyum 20 zł. aw.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 24 czewca 1884

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, dnia 9 lutego 1884.

L. 7029. (1901 3—3)

C. k. sąd delegowany miejski w Krakowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 94 zł. i kosztami sporu odbędzie się na rzecz Wojciecha Płażowskiego w Krakowie w tutejszym sądzie mianowicie dnia 29 kwietnia, 29 maja i 1 lipca 1884, każdym razem o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 9 w Bronowicach wielkich położonej, Wojciecha Buli własnej, wykazem hipotecznym dla tejże gminy objętej.

Cena wywołania wynosi 1628 zł., wadyum 162 zł.

Wyciąg zaś hipoteczny i reszta warunków licytacyjnych mogą być w tutejszym sądzie przejrzane.

Kraków, 11 marca 1884.

L. 15692. (1879 3—3)

Stanisławowski c. k. sądu obwodowy, ogłasza, iż w skutek odezwy c. k. sąd krajowego we Lwowie z dnia 15 grudnia 1883 l. 52182, celem zaspokojenia c. k. uprzyw. galic. akcyjnemu bankowi hipotecznemu we Lwowie przeciw Aleksandrowi Władysławowi dw. im. Ilaszewiczowi przyznanych sum, jakoto: 160 zł. 160 zł. aw., z pn. przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi dobr „Łukwica" w powiecie stanisławowskim położonych, wedle wyk. hip. l. 18 kart. B. poz. 1 wł. (dom. 529 pag 21 n. 1 haer.) dłużnika własnych, na rzecz pomienionego banku w dniach 24 kwietnia, 26 maja i 26 czerwca 1884, każdym razem o 10 godzinie z rana, w tutejszym sądzie się odbędzie i że te dobra w dwóch pierwszych terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej tej ceny, na trzecim terminie zaś tylko za taką cenę, któraby wierzytelność wszystkich wierzycieli hipotecznych pokryła, sprzedane zostaną; dalej że

Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w sumie 8575 zł. a. w. i że jako wadyum kwota 858 zł. aw. złożoną być ma, dalej że resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny w tutejszej registraturze przejrzeć lub odpisać można; nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli Ignacego Żurakowskiego i Tomasza Rokosowskiego względnie tychże nieznanych spadkobierców, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po 30 listop. 1883 prawo hipoteki na powyższych dobrach uzyskali, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegokolwiek bądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Bardach kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Tischler mianowany został.

Stanisławów, 19 stycznia 1884.

L. 5395. (1974 3—3)

Dnia 8 kwietnia 1884 o 10 rano przedsięweźmie sąd przymusową licytacyjną sprzedaż realności Ilka Dorosza nr. 20|11 w Tureczkach niżnych na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego.

Cena wywołania wynosi 200 zł., a wadyum 10 prc.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszym sądzie.

C. k. sąd powiatowy.

Borynia, 2 stycznia 1884.

L. 18044. (1972 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 120 zł. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 16 w Krownikach położonej, wyk. hip. 118 objętej, dłużnika Oleksy Kozłowskiego własnej, w dniu 28 kwietnia 1884 i w dniu 28 maja 1884, zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą w biurze 27 II piętro.

Cenę wywołania stanowi wartość oszacowania wypadła w kwocie 1530 zł., zakład wynosi 153 zł. aw.

Warunki licytacyjne, akt oszacowania rzeczonej realności, wyciąg hipoteczny mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu pow. m. del.

Przemyśl, dnia 21 grudnia 1883.

L. 11552. (1973 3—3)

C. k. sąd powiatowy miej. delegowany w Przemyślu oznajmia, iż rozpisuje celem zaspokojenia sumy 200 zł aw. z 6 prc. odsetkami od dnia 22 lipca 1874 bież., kosztami sąd. 25 zł. egzekucyjnemi w kwotach 6 złr. 2 ct., 11 zł. 58 ct. i 9 zł. 11 ct. na rzecz Herscha Hausena egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod lk. 78 w Jaksmanicach położonej, dłużniczki Anny Litwin własnej, wykazem hipotecznym 117 księgi gruntowej gminy Jaksmanice objętej, w jednym terminie dnia 28 kwietnia 1884 o godzinie 9 przed południem w sądzie Nr. 27 odbyć się mającą.

Cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 1282 zł

Realność ta na tym terminie niżej ceny wywołania za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 64 zł. 59 ct.

Reszta warunków licytacyjnych, akt opisania i oszacowania mogą być przejrzane w tutejszo-sądowej registraturze.

Przemyśl, 31 lipca 1883.

L. 1621. (1874 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach ogłasza, że celem zaspokojenia należytości miasta Biecza imieniem funduszu ks. Jana Bochniewicza się należącej w kwocie 863 zł. wa. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 28 kwietnia i 28 maja 1884 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności w Bieczu od nk. 181 położonej, wedle wykazu hip. l. 499 księgi gruntowej dla gminy Biecza, Józefy Nędzkiej własnej, na 8572 zł. 75 ct. w. a. egzekucyjnie oszacowanej Realność ta tylko za cenę oszacowania lub wyżej sprzedaną będzie.

Zarazem w razie gdyby realność ta na obu terminach sprzedaną nie została, wyznacza się do ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających termin na dzień 30 czerwca 1884 o godzinie 9 rano, na który się wszystkich wierzycieli wzywa, z tem, iż niestawający będą uważani jako przystępujący do wniosku wierzycieli stawających.

Wadyum wynosi 857 zł. 27 ct. w. a.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice dnia 15 lutego 1884

L. 295 (1853 3—3)

Dnia 29 kwietnia 1884 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 328 w Iwkowej wyk. hip. l. 328 księgi gruntowej gminy Iwkowej objętej, Józefa Serafina własnej, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego celem zaspokojenia sumy 200 zł. aw. z pn.

Cena wywołania 400 zł. aw.

Wadyum 40 zł. a. w.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 29 kwietnia 1884 o godz. 4 popołud.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 5 lutego 1884

L. 174. (1854 3—3)

Dnia 29 kwietnia 1884 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 328 księgi gruntowej gminy Brzesko objętej, Katarzyny Jaworskiej własnej i połowy realności wyk. hip. 335. ks. gr. gm. Brzesko objętej, Jana Górskiego własnej, na rzecz Mojżesza Krautera celem zaspokojenia sumy 100 zł aw. z pn.

Cena wywołania pierwszej realności 150 zł., a połowy drugiej 270 zł.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania.

Akt oszacowania, wyciągi hipoteczne i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 29 kwietnia 1884.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko dnia 4 lutego 1884.

L. 294. (1855 3—3)

Dnia 29 kwietnia 1884 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 179 w Iwkowej wyk hip. l. 179 księgi gruntowej gminy Iwkowa objętej, Agnieszki 1. Szotowej 2. Pajorowej własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego celem zaspokojenia sumy 234 zł. 39 ct aw. z pn.

Cena wywołania 500 zł aw.

Wadyum 50 zł. aw.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 29 kwietnia 1884 o godzinie 4 popołudniu.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 9 lutego 1884.

L. 6687. (1966 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Mosesa Habera w kwocie 220 zł. a. w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 30 kwietnia, dnia 30 maja i dnia 30 czerwca 1884 każdym razem o godz. 10 przed połud. sprzedaż przymusowa przez licytacyę realności leżącej masy po ś. p. Piotrze Mikołajków własnej, w Bursztynie pod lk. 155 położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 84 zł.

Wadyum wynosi 84 zł.

Resztę warunków i protokoła opisu i oszacowania są złożone w sądzie do przejrzenia.

A dla wierzycieli tych, którzyby po niniejszej uchwale prawo zastawu na rzeczonej realności nabyli, lub którymby rezolucya ta sprzedaż zarządzająca z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się p. Franciszka Burzyńskiego, c. k. notaryusza w Bursztynie kuratorem w tej sprawie.

C. k. sąd powiatowy.

Bursztyn, 28 grudnia 1883.

L. 1363. (1930 3—3)

Dnia 30 kwietnia, 3 czerwca i 8 lipca 1884 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 96 w Pianowicach położonej, wykazem hipotecznym l. 56 objętej w sprawie Leizora Żupnika przeciw Janowi Kustrzyckiemu pto 130 zł. aw. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 1660 zł. aw.

Wadyum 166 zł. aw.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tut. sąd registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy m. d.

Sambor dnia 29 lutego 1884.

L. 16944. (1976 3—3)

Egzekucyjna licytacya próżnego placu l. kons. 517 tab. 370 w Brodach, Gittli i Mojżesza Haberstaub własnego, odbędzie się 28 kwietnia 1884 godzinie 11 przed południem w biurze 2 na rzecz funduszu indemnizacyjnego za jakąkolwiekbądź cenę.

Cena szacunkowa oraz wywołania 62 zł. 50 ct. Wadyum 10 prc.

Resztę warunków, akt ocenienia i wyciąg tabularny można w sądzie przejrzeć.

Wierzycielom po dniu 30 sierpnia 1883 do tabuli weszłym lub którymby uchwała licytacyjna nie mogła być doręczoną, ustanowiono kuratorem adw. dra Brauna.

C. k sąd powiatowy.

Brody, dnia 17 listopada 1883.

L. 10649. (1892 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu podaje do wiadomości, iż na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 135 zł. 51 ct. odbędzie się w dniach 5 maja, 3 i 30 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę gospodarstwa pod l. k. 234 w Nowymtargu położonego, ciała tabularnego niestanowiącego, Bartłomieja Ścisłowicza własnością będącego.

Cena wywołania 150 złr., wadyum 15 złr. Nowytarg, dnia 28 grudnia 1883.

L. 1287. (2052 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 233 zł. 67 ct. w. a. z pn publiczna przymusowa sprzedaż realności Nr. 1817, 1310 i 1317 w Gajach Tarnopolskich, dłużników Leona i Tacyanny Czubatów własnej, dnia 1 maja 1884, 6go czerwca 1884 i 4 lipca 1884 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 650 złr. w. a. wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 65 zł. w. a. resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy miej. deleg.

Tarnopol, dnia 26 stycznia 1884.

L. 4607. (1860 1—3)

Przymusowa sprzedaż realności pod l. wyk. hip. 325 w Chrzanowie Józefa i Apolonii Bętkowskich własnej na zaspokojenie należytości Berka Gutmana 38 zł. 58 ct. w. a. z pn. odbędzie się powyżej ceny szacunkowej w dniach 26 maja, 26 czerwca 1884 i 3go lipca 1884, każdym razem o godzinie 9 rano w tutejszym sądzie.

Cena szacunkowa 120 zł

Wadyum 12 zł.

Resztę warunków w aktach.

C. k. sąd powiatowy

Chrzanów, dnia 11 lutego 1884.

L. 1285. (2054 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 245 zł w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności nr. 142 w Płotyczy dłużnika Piotra Tomaszewskiego własnej dnia 1 maja 1884, 6 czerwca 1884 i 4 lipca 1884, zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 500 zł. w. a wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 50 zł. w. a., resztę warunków powziąć można w registratur sądowej.

C. k. sąd powiatowy miej. deleg.

Tarnopol, dnia 26 stycznia 1884.

L. 1693. (2097 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dukli ogłasza, że dnia 3 kwietnia, 1 maja i 11go czerwca 1884 zawsze o godz. 10 rano przeprowadzi licytacyę realności pod l. 70 w Trzcianie położonej Konstantego Wisłockiego własnej ciała hipotecznego niestanowiącej na rzecz galic. Zakładu kredyt. ziemskiego o 300 zł. wa. Cena szacunkowa 820 zł., wadyum 82 zł. wa. Resztę warunków i protokół zastawniczego opisania można w sądzie przejrzeć

Dukla, dnia 15 czerwca 1883.

L. 346. (2062 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do publicznej wiadomości, że na rzecz ck. uprzyw. galic. banku hipotecznego odbędzie się celem zaspokojenia resztującej sumy 1053 zł. 80 ct wa. zpn. na dniu 24 kwietnia i 15 maja 1884, każdym razem o 10tej godzinie przed południem egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w Trembowli pod l. k. 153 położonej, w księdze gruntowej Dom. III. str. 730 zapisanej Berla Popowicza, Cipy Popowicz, Henocha i Cirli Leuchtner, Mendla i Jüty Aszkenas, Lipy i Dwory Fürkel własnej.

Realność ta zostanie na powyższych terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną, w razie niezgłoszenia się licytantów wyznacza się termin do ułożenia ułatwiających warunków na dzień 5go czerwca 1884 godzinę 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 5000 zł., wadyum 500 zł. Bliższe warunki można w sądzie przejrzeć.

Dla wierzycieli po dniu 21 grudnia 1883 hipotekowanych lub którymby uchwała licytacyjna nie mogła być doręczoną, ustanowiono kuratorem adw. dr. Łuczakowskiego.

Trembowla, dnia 6 marca 1884.

L. 12725. (2070 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Śniatynie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia grzywny 28 zł. aw. z pn. dozwala się egzekucyjną licytacyę tą wierzytelnością obciążonej do Leiby Kaswana należącej połowy realności pod l. k. 317 star. 181II. now. w Śniatynie na rzecz Wysokiego c. k. Skarbu państwa w trzech terminach, a mianowicie w dniu 15 kwietnia, 12 maja i 16 czerwca 1884 każdym razem o 10 godzinie rano.

Na wypadek, jeśliby ta połowa realności w pierwszych dwóch terminach nie mogła być sprzedana za cenę wywołania będzie w trzecim terminie sprzedana za taką cenę któraby pokryła wszystkie wierzytelności zahipotekowane.

Gdyby zaś i ta cena uzyskaną być nie mogła, ustanawia się termin do ułożenia ułatwiających warunków na dzień 18 czerwca 1884 o 9 godzinie rano.

Cena wywołania 532 złr. 50 ct. a. w. wadyum 10 prc. Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze tut. sąd.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany dr. Wilhelm Eberman adwokat w Śniatynie.

C. k. sąd powiatowy

Śniatyn, 29 grudnia 1883.

L. 6905. (2068 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Staremmieście przedsięweźmie dnia 9 kwietnia, 9go maja i 6 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 10 przed południem w kancelaryi sądowej przymusową publiczną sprzedaż realności pod lk. 211 rep. 23 w Leninie wielkiej położonej Arona Weidmana i leżącej masy Feigi Weidmann własnej ciała tabularnego niestanowiącej. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 270 zł., zakład 27 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Staremiasto, 30 grudnia 1883.

L. 6189. (2069 1—3)

C. k, sąd powiatowy w Staremmieście zawiadamia, że celem wydobycia dłużnej sumy 40 zł. zpn, odbędzie się na rzecz Saula Lehrmana egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod lkons. 50 rep. 48 w Płoskiem położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej dłużnika Jurka Olenyczа własnej w sądzie tutejszym na dniu 9 kwietnia, 9 maja i 6 czerwca 1884 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 120 złr., wadyum 12 zł. Resztę warunków licytacyjnych jakoteż akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Staremiasto, 30 grudnia 1883.

L. 21035. (2053 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 151 zł. 98 ct. w. a z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności Nr. 2 w Iwaczowie dolnym, dłuż- Andrucha Szczepińskiego własnej, dnia z a 1884, 6 czerwca 1884 i 4 lipca 1884 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 600 zł. w. a. wynoszącej pozbytą zostanie. Wadyum wynosi 60 zł. w. a., resztę warunków powziąść można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy miej. deleg.

Tarnopol, dnia 1 grudnia 1883.

Wyroki prasowe.

(1492)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers;

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 295 der periodischen Druckschrift „Zeitung für Landwirtschaft, Assecuranz, Bank- und Verkehrswesen“ vom 1. März 1884 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Die bäuerlichen Verhältnisse in Oesterreich“ in der Stelle von „Wenn wir das gegenseitige Verhältniß“ bis „so helfet Euch selber“ das Verbrechen nach §. 65 lit. a St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 3. März 1884.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 1 der Zeitschrift Pomsta, organ socialne revolucni strany ceske.T oas v mesici unoru“ enthaltenen beiden Aufsätze mit den Aufschriften „Na lid .. soudruhy“ und „Soudruzi!“ sowie des Gedichtes mit der Aufschrift „Poesie delnictva ceskeho“ unterzeichnet „Mnohoslav“, das Verbrechen nach den §§. 58 lit. b und c und 59 lit. c St. G.; der Inhalt des in derselben enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Hlad“ die Vergehen nach den §§. 302 und 305 St. G.; der Inhalt des in derselben enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Politycke zpravy a zalezitosti strany. Rakousko“ im 1., 2, 5. bis 11. Absatze die Vergehen nach den §§. 300 und 305 St. G.; der Inhalt desselben Aufsatzes im 3. und 4. Absatze die Verbrechen nach den §§. 63 und 64 St. G.; der Inhalt desselben Aufsatzes im 12. 13ten Absatze überschrieben „Styrsko“ und „Cechy“ das Verbrechen nach den §§. 9 und 134 St. G., der Inhalt desselben Aufsatzes in dem 15. Absatze überschrieben „Nemecko“ und im 17ten Absatze überschrieben „Anglie“ die Vergehen nach den §§. 300 und 305 St. G.; der Inhalt des in derselben enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Soudruzi pozor!“ das Verbrechen nach den §§. 9 und 134 St. G, endlich der Inhalt des in derselben enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Od nas nam“ in den daselbst vorkommenden Mottos das Vergehen nach §. 305 St. G. begründe, und es wird nach den §. 486 und nach §. 493 St. P O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 1. März 1884.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Cilli hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkentnisse vom 26. Februar 1884, Z. 3003, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Kmecki pryjatel“ Nr. 4 vom 24. Februar 1884 wegen des Artikels „Odelaskim vprasanji“ beginnend mit „Na Dunaji izgodili sose“ und endend mit „z gospodarstvenimi postavami“ nach § 300 St. G. verboten

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 22ten Februar 1884, Z. 5610, die Weiterverberbreitung der Zeischrift „Der Rebel“ Nr. 4 vom Monate December 1883 wegen des Artikels „Nirgendsheim, December 1883“ nach den §§. 303 nnd 305 St. G., wegen des Atikels „Der ökonomische Terrorismus“ nach den §§. 65 a, 302 und 305 St. G., wegen des Artikels „Verhaltungsmaßregeln“ nach den §§. 300 und 305 St. G., wegen des Artikels „Verhalten bei der Propaganda“ noch den §§. 65 a und 305 St. G„ endlich wegen des Artikels „An alle Polizei . “ nach den §§. 58 a, c und 59 c St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Chrudim hat Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14. Februar 1884 Z. 1300, die Wieterverbreitung der Zeischrift „Pernstyn“ Nr. 12 vom 9. Februar 1884 wegen des Artikels „Potreba vzajemnosti slovanske a neco o reakaci“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 12. 18. und 21. Februar 1884, Z. 965, 1130 und 1175, die Weiterverbreitung der Nr. 38 der Zeitschrift „L'Alabarda Triestina“ vom 7 Februar 1884 wegen des Artikels „Povero Beppe“ nach §. 65 a St. G., der Nr. 43 vom 12. Februar 1884 wegen des Artikels „Noi alla sbarra“ nach §. 305 St. G. endlich der Nr. 45 derselben Zeitschrift vom 14. Februar 1884 wegen des Artikels wegen des Artikels „PProceso Alabarda-Cittadino“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18ten Feoruar 1884 Z 1132, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Triester Pikante Blätter“ Nr. 4 vom 13. Februar 1884 wegen des Artikels „Die Brautnacht“ nach den §§. 305 und 516 St. G. verboten.

Konkursa.

L. 390/pr. (2016)

Celem obsadzenia posady starszego komisarza skarbowego w VIII. klasie rangi, względnie komisarz skarbowego w IX. klasie rangi, dalej jednej, względnie dwóch posad koncypistów skarbowychw X. klasie rangi w galicyjskiej c. k. krajowej dyrekcyi skarbu z poborami systemizowanymi.

Ubiegający się o powyższe posady, mają wnieść swoje należycie udokumentowane podania, w przepisanej drodze, w ciągu czterech tygodni do Prezydyum Lwowskiej krajowej dyrekcyi skarbu.

We Lwowie, dnia 25 marca 1884.

L. 168. (2015 1—3)

Celem obsadzenia niżej wykazanych opróżnionych posad nauczycielskich przy szkołach ludowych okręgu szkolnego Nadwórniańskiego, rozpisuje się niniejszem konkurs, a to:

I. W powiecie Bohorodczańskim.

a. Przy 4ro klasowej szkole etat. mieszanej w Bohorodczanach, posada młodszego nauczyciela z płacą 270 zł. rocznie.

b. Przy 2wu klasowej szkole mieszanej w Łyścu, posada drugiego nauczyciela, z płacą 450 zł. rocznie.

c. W Bohorodczanach starych, przy 1 klasowej szkole etatowej, z płacą 400 zł. rocznie, i wolnem pomieszkaniem.

W powyższych dwóch szkołach, jest język wykładowy polski w ostatniej szkole język ruski.

II. W powiecie Nadwórniańskim.

a. Przy 4 kl. etatowej szkole chłopców w Nadwórnie, (z językiem wykładowym polskim,) posada młodszego nauczyciela z płacą 300 zł. rocznie.

b. Posady nauczycielskie przy szkołach etatowych 1 klasowych z wykładowym językiem ruskim, a mianowicie: w Łanczynie i Pniowiu z płacą 400 zł., w Kamiennej i Poryszczu z płacą 300 zł., i wolnem mieszkaniem.

c. Posady nauczycielskie przy szkołach filialnych, (z wykładowym językiem ruskim) z płacą 250 zł i wolnem mieszkaniem, a to w Cucyłowie; Dorze, Fitkowie, Majdanie górnym, Nazawizowie, Przeroślu, Skopówce, Strupkowie, Tarnowicy - leśnej, Weleśnicy dolnej. i górnej, Wołosowie i Zielonej.

Kandydaci (kandydatki) mają wnieść swoje podania w sposób wskazany art. 3. ustawy szkolnej do c. k. okręgowej Rady szkolnej w Nadwóonie, najdalej do 15 maja b. r. za pośrednictwem władz szkolnych okręgowych, pod których zwierzchnictwem zostają,

C. k. okręgowa Rada szkolna,

w Nadwórnie, dnia 24 marca 1884.

Przewodniczący okr. Rady szkolnej

c. k. Starosta:

L. 127, (2017 1—3)

Celem obsadzenia posady lekarza salinarnego w Dolinie, za kontraktem służbowym z siedzibą w Dolinie, ogłasza się niniejszem konkurs. z terminem do 30 kwietnia 1884, włącznie.

Z tą posadą połoczone jest roczne wynagrodzenie 315 zł., za funkcyą lekasrką.

Podanie o powyższą posadę zaopatrzone w dowody wieku, osiągniętego stopnia doktora medycyny i chirurgi, dotychczasowego zajęcia, jako też, znajomości języka krajowego i niemieckiego, należy wnieść do podpisanego c. k. Zarządu.

Z C. k. zarządu salinarnego.

Dolina, dnia 27 marca 1884.

L. 13356. (1913 2—3)

Celem nadania czternastu galicyjskich miejsc funduszowych w c. k. wojskowych zakładach wychowawczych, ogłasza się niniejszem konkurs.

W roku szkolnym 1884|5, który się rozpoczyna w c. k. wojskowych szkołach realnych z dniem 1 września 1884, a w c. k. akademiach wojskowych z dniem 18 września 1884, będzie można wstąpić tylko na pierwszy lub trzeci rok wojskowej niższej szkoły realnej, lub na trzeci rok wyższej szkoły realnej, albo też na pierwszy rok akademii wojskowej w Wiener-Neustadt, lub technicznej akademii wojskowej, ewentualnie również na I, II. lub III. rok akademii marynarskiej.

Na 2gi lub 4ty rok wojskowej niższej szkoły realnej, jak również na pierwsze dwa lata wyższej szkoły realnej, w roku szkolnym 1884/5, kandydaci przyjmowani nie będą.

Każdy z kandydatów wykazać winien:

1. Iż posiada prawo obywatelstwa w monarchii austryacko-węgierskiej.

(Cudzoziemcy mogą być przyjęci, tylko na mocy osobnego zezwolenia Najjaśniejszego Pana.)

2. Iż jest fizycznie uzdolniony do wojskowego wychowania, i przyszłej służby wojskowej;

3. Iż zachowanie się jego pod względem obyczajów, jest zadowalniające;

4. Iż nie przekroczył właściwego wieku, którym jest rok 12ty dla 1. roku wojskowej niższej szkoły realnej; rok 14ty dla kandydatów chcących wstąpić na 3ci rok tejże szkoły; rok 18ty dla kandydatów chcących wstąpić na 3 rok c. k. wojskowej wyższej szkoły realnej; rok 19ty dla akademij wojskowych. Kandydaci ubiegający się o przyjęcie do akademii marynarskiej winni wykazać, że ukończyli już, albo przynajmniej w ciągu pierwszego kwartału roku szkolnego 1884/5, ukończą 14ty rok życia, i nie przekroczyli maksymalnego wieku, którym jest dla I. roku rok 16ty, dla II. rok 17ty, dla III. zaś rok 19ty. Nakoniec,

5. winien każdy kandydat wykazać, iż odbył z dobrym postępem potrzebne nauki przygotowawcze, a mianowicie jeżeli chce wstąpić na pierwszy rok szkoły niższej realnej, iż ukończył czwartą lub piątą klasę szkoły ludowej, jeżeli zamierza wstąpić na 3ci rok niższej szkoły realnej, iż ukończył 2gą klasę szkół średnich lub, równorzędną klasę szkoły wydziałowej, jeżeli chce wstąpić na 3ci rok c. k wojskowej wyższej szkoły realnej, że skończył 6tą klasę szkoły realnej lub gimnazyum z zadowalniającym skutkiem; jeżeli zaś chce wstąpić do akademii wojskowej wykazać winien, iż ukończył z dobrym postępem nauki zupełnej szkoły średniej (t.j. szkoły realnej lub gimnazyum:) i że w języku francuskim umie płynnie i poprawnie czytać, jako też łatwiejsze ustępy z francuskiego na niemieckie i na odwrót przy pomocy słownika tłómaczyć. Do wstąpienia na I. rok akademii marynarskiej, potrzebne jest ukończenie 4tej klasy szkoły realnej lub gimnazyum; do wstąpienia na II. rok ukończenie 6 klasy, a do wstąpienia na III. rok tejże akademii całkowite ukończenie nauk w szkołach średnich. Wojskowa akademia w Wiener-Neustadt, kształci wychowanków swoich dla piechoty, strzelców i kawaleryi, zaś wojskowa akademia techniczna dla artyleryi, inżynieryi i do korpusu pionierów.

Kandydaci do technicznej akademi wojskowej, winni przytoczyć w podaniu czyli życzą sobie wstąpić do oddziału artyleryi lub do oddziału inżynieryi. Do podań załączyć należy: 1. poświadczenie o przynależności kandydata, do jednej z gmin kraju, (poświadczenie to może być przez osoby należące do stanu wojskowego, także dodatkowo przedłożone w ciągu jednego:) 2. metrykę chrztu, lub urodzenia; 3. świadectwo o fizycznem uzdolnieniu kandydata, wydane przez graduowanego lekarza wojskowego, zostającego w czynnej służbie wojskowej, [dla kandydatów do marynarki, ma być w świadectwie opisana również siła, i doniosłość wzroku]; 4. poświadczenie o przebyciu szczepionej, lub naturalnej ospy; 5. ostatnie świadectwo szkolne; na koniec 6. zaświadczenie o stosunkach majątkowych kandydata lub rodziców jego w którem ma być wyrażone ile kandydat ma rodzeństwa, i czyli takowe ma już samoistne utrzymanie, jakie miejsce funduszowe lub stypendyum. Kandydaci przyjęci na miejsca funduszowe, obowiązani są złożyć przy wstąpieniu: a. kwotę sześciu zł. w. a. na utrzymanie urządzenia szkolnego; b. kwotę 12 zł. w. a. z początkiem każdego roku szkolnego na rekwizyta szkolne. W podaniach swoich winni kandydaci wyraźnie przytoczyć, że im znany jest obowiązek uiszczenia tych opłat.

Kandydaci którzy będą przyjęci na miejsca funduszowe, poddać się muszą przed wstąpieniem do zakładu ponownym oględzinom lekarskim, i egzeminowi wstępnemu z wymaganych nauk przygotowawczych. Kandydaci chcący wstąpić na I rok wojskowej niższej szkoły realnej, mogą egzamin wstępny składać w swoim języku ojczystym, i nieznajomość języka niemieckiego nie stanowi u nich przeszkody uchylającej możność przyjęcia do zakładu, byle tylko z resztą dobrą posiadali kwalifikacyę, natomiast muszą kandydaci, ubiegający ubiegający się o przyjęcie na III. rok wojskowej niższej szkoły realnej albo też, do akademii marynarskiej władać językiem niemieckim o tyle biegle, iżby wykładów w tym języku ze skutkiem korzystać mogli. Ubiegający się o przyjęcie na 3 rok wyższej szkoły realnej, tudzież kandydaci do wojskowych akademij, składają egzamin wstępny wyłącznie w języku niemieckim.

Podania o powyższe miejsca należy wnieść bezpośrednio do Wydziału krajowego najdalej do dnia 31 maja 1884 Przyjęci do zakładów wojskowych winni odbyć podróż na miejsce przeznaczenia własnym kosztem. Ktoby chciał mieć jeszcze bliższe wskazówki o warunkach przyjęcia, i egzaminie wstępnym, do zakładów wojskowych., znajdzie takowe w 25 części rozporządzeń dla c. k armii z r. 1875,' (w osobnej odbitce w drukarni L. W. Seidl i syn we Wiedniu,) Bliższe szczegóły tyczące się akademii marynarskiej, przejrzeć można w archiwum Wydziału krajowego.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wiel. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 19 marca 1884.

L. 14955. (1943 2—3)

C. k. Namiestnictwo galicyjskie we Lwowie.

Obwieszczenie konkursu.

Posady do obsadzenia	Przy której władzy posada jest opróżnioną	Dochody przywiązane do tej posady						Wiadomości i inne warunki potrzebne, aby posadę uzyskać	Czy potrzeba odbyć		Władza, do której prośbę adresować należy	Termin do wnoszenia podań	Uwaga
		Płaca		Dodatek na mieszkanie		Dodatek aktywalny	Dyety		praktykę i jak długo	złożyć egzamin i z jakich przedmiotów			
		złr.	ct.	złr.	ct	—	—						
18 posad drożników.	Przy galicyjskich okręgach budowniczych.	14	—	—	83			Znajomość języków krajowych i silna budowa ciała w pełni sił fizycznych.			Prośby podawać należy do c. k. Namiestnictwa we Lwowie, w przepisanej drodze służbowej.	Do końca maja 1884.	Jeszcze nie ma w zapisie żadnego uprawnionego kompetenta.
		Płacy miesięcznej z prawem posuwania się do wyższych płac po 16 i 18 złr. miesięcznie.		miesięcznie jako dodatek na pomieszkanie, za przechowanie erarialnych narzędzi drogowych.									

Lwów, dnia 15 marca 1884.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 64. (1848 3—3)

Wydział tarnowskiej Izby adwokatów zamianował substytutem ś. p. Dr. Karola Kaczkowskiego adwokata w Tarnowie p. Dr Bronisława Junoszę Gałeckiego adwokata w Tarnowie podstawiając mu na wypadki zachodzącej kolizyi p. dr. Alojzego Malawskiego adwokata w Tarnowie, co się z tym dodatkiem ogłasza, że rzeczony substytut sprawy ś. p. adwokatowi dr. Karolowi Kaczkowskiemu powierzone, tak długo prowadzić będzie, do pokąd odpowiednie strony, inaczej nie rozporządzą

Tarnów, dnia 20 marca 1884.

L. 11645. (2006 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadacza zgubionego rewersu zastawniczego opiewającego na imie i nazwisko Michaliny Teodorowicz i wystawionego przez Galicyjską kasę oszczędności 7 marca 1883 do nr. 4147 na zastaw

1. losu kredytowego imiennej wartości 100 zł. Serya 2032 nr. 29

2. losu pożyczki państwowej z roku 1864 imiennej wartości 50 zł. Serya 2750 nr. 9 i

3. losu pożyczki premiowej miasta Wiednia imiennej wartości 100 zł. Ser. 2911 nr. 89, na które to losy udzielona została zaliczka w łącznej kwocie 230 zł., aby rewers ten w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu licząc sądowi tem pewniej przedłożył, ile że w przeciwnym razie rewers ten na prośbę Michaliny Teodorowicz za amortyzowany uznany będzie.

Lwów, dnia 15 marca 1884.

L. 1574. (1968 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Nisku zawiadamia nieobecnego Adama Krzyżanowskiego, zamieszkałego podobno w Paryżu, że celem uskutecznienia rozdziału spuścizny po Janie Krzyżanowskim, i uwzględnienia pretensyi stawionych do niej, ustanawia kuratorem c. k. notaryusza dr. Ruckiego w Nisku.

Nisko, 19 marca 1884.

L. 6232. (1956 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadacza obligacyi indemnizacyjnej Galicyi wschodniej nr. 12320 na 2000 zł. winkulowanej na fundusz ubogich w Zagwoździu aby się z takową w tut. sądzie w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni zgłosił i swoje prawa wywiódł gdyż w razie przeciwnym takowa zostanie wszelkiej mocy pozbawioną.

Lwów, dnia 16 lutego 1884.

L. 1798. (1996 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, że Jakób Zimmermann jako prawonabywca Aurelii Serdowej z Tarnowa, wniósł prośbę z 26go grudnia 1883 l. 18326 o amortyzacyę zaginionego wekslu z daty Tarnów 19go lutego 1870 na 650 zł. w. a. opiewającego, za rok od daty płatnego, przez p. Aurelię Serdową wystawionego a przez Włodzimierza Bobrowskiego akceptowanego i wzywa posiadacza tego wekslu, aby z takowym w terminie 45 dniowym, licząc od dnia ogłoszenia wezwania po 3ci raz w urzędowej Gazecie Lwowskiej do tutejszego sądu się zgłosił, gdyż w przeciwnym razie weksel ten w mowie będący amortyzowanym zostanie.

W Tarnowie, dnia 28 lutego 1884.

L. 831. (1851 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie wzywa każdego ktoby miał wiadomość o życiu lub zgonie Rozalii z Bieńkowskich Saliak recte Salak żony Konstantego Salak, gospodarza w Chodorowie, zamierzającego ponownie ożenić się, która przeżywszy z małżonkiem lat 40 opuściła go i miała przebywać w Stanisławowie jako zarobnica w fabryce krup Salamona Drescher, i tam przed 10 laty umrzeć na cholerę — by wiadomości tej udzielił najdalej do dnia 30 czerwca 1884 sądowi temu, lub ustanowionemu dla wymienionej nieobecnej z podstawieniem Dra Mijakowskiego kuratorowi adwokatowi Drowi Heyne w Złoczowie, gdyż po dniu tym oceniane będą dowody śmierci Rozalii Salak.

Złoczów dnia 9 lutego 1884.

L. 808. (1852 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Andrzeja Batyckiego i Józefa Batyckiego iż z powodu wniesionego przeciw nim przez Stanisława Sieniawskiego w tutejszym sądzie pozwu o uznanie kontraktu dzierżawy z dnia 22 listopada 1865 za zgasły, o oddanie $1\frac{1}{2}$ stajania gruntu w parceli liczba kat. 2757 w Haczowie i o zapłacenie sumy 60 zł. w. a. zpn, na który wyznaczono termin do postępowania sumarycznego na dzień 16 kwietnia b. r. ustanawiono dla nich kuratora w osobie adw. Dra Gawła w Sanoku z zastępstwem przez adw. Dra Iskrzyckiego w Sanoku i kuratorowi pozew doręczono. Wzywa się zatem Andrzeja i Józefa Batyckich by co do swej obrony z ustanowionym kuratorem się porozumieli lub innego zastępcę sądowi przedstawili, inaczej wynikłe z zaniedbania złe skutki sami sobie przypiszą.

Brzozów dnia 11 lutego 1884.

L. 3292. (1859 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Piotra Bobę, iż przeciw niemu w sprawie ck. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, wydany został w dniu 27 grudnia 1882 l. 5193 nakaz zapłaty sumy resztującej 343 złr. z pn. i że celem doręczenia rzeczonego nakazu Piotrowi Bobie ustanowiono kuratorem adw. Dra Myszkowskiego w Chrzanowie

Wzywa się zatem Piotra Bobę aby albo kuratorowi podał środki obronne albo innego zastępcę prawnego sobie obrał i o tem sąd zawiadomił.

Chrzanów, 3 grudnia 1883.

L. 7873. (1917 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że dnia 12go stycznia 1882 zmarł we Lwowie Dr. Szymon Syrski bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ dotychczas tylko wdowa Wanda Weronika dw. im. Syrska swe prawo dziedziczenia wykazała, i oświadczenie do spadku wniosła, jej wyłączne prawo dziedziczenia jest wątpliwem, przeto wzywa się niniejszem możliwych innych krewnych spadkodawcy z mocy ustawy do dziedziczenia powołanych, by swe prawa do tego spadku w przeciągu roku od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu licząc, tem pewniej do sądu tutejszego zgłosili i przy wykazaniu swych praw dziedziczenia oświadzenia do spadku wnieśli, ile że wrazie przeciwnym postępowanie spadkowe z wykazanymi i oświadczonymi do tego czasu spadkobiercami przeprowadzone i cały spadek tymże przyznanym zostanie.

Lwów, dnia 15 marca 1884.

L. 903. (1893 2—3)

C. k. sąd powiatowy wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Bachulę, aby w ciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu tutejszemu sądowi lub kuratorowi Józefowi Koszarkowi wiadomość o swem miejscu pobytu podał lub w tym czasie wniosł deklaracyę do spadku po ojcu Józefie Bachuli w Sieniawie dnia 31 października 1880 zmarłym, gdyż inaczej spadek z kuratorem jego przeprowadzony będzie.

Nowytarg dnia 6 lutego 1884.

L. 30393. (1877 2—3)

C. k. sąd krajowy zawiadamia Gottlieba Cypresa, iż celem doręczenia t. s. uchwały tabularnej z 6 kwietnia 1883 do l. 6977 ustanawia dla niego, jako z życia lub miejsca pobytu niewiadomego kuratora w osobie Dra Smolarskiego.

Kraków 11 stycznia 1884.

L. 1235. (1897 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Obertynie ustanawia w sprawie Afzie Frenkel i Szymona Schaerf jako prawonabywcy Jana Komisaruka w ich sprawie naprzeciw nieobecnymi z miejsca pobytu niewiadomym Józefowi i Maryanowi Kliczewski pto 100 zł. etc. tym ostatnim kuratora w osobie Jana Korowskiego naczelnika gminy w Pistyniu i wzywa tych zapozwanych, by nadanemu ich kuratorowi potrzebną informacyę udzieliły, lub innego zastępcę obrali — gdyż skutki zaniedbania sprawy sobie sami przypisać będą musiały.

Obertyn dnia 6 marca 1884.

L. 2176. (1870 2—3)

Zawiadamia się nieznanego z życia i miejsca pybytu Grzegorza czyli Jerzego Czechowskiego że w celu doręczenia uchwały z dnia 1 marca 1880 l. 2588 którą na prośbę Majera Terkel, intabulacyę różnych praw na $\frac{3}{4}$ częściach realności pod lk. 251/1033 i 1403 w Tarnopolu, dozwolono, ustanowiono mu kuratora w osobie adw. Dra Delinowskiego z substytucyą adw. Dra Gologiera.

C. k. sąd obwodowy.

Tarnopol 11 marca 1884.

L. 1263. (1994 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie oznajmia nieobecnemu Erazmowi Müllerowi ze Stanisławowa, że Joanna Anna dw. im. Makarska z Bohorodczan wniosła dnia 30 czerwca 1883 l 8048 prośbę o wykreślenie prawa zastawu sum 125 zł. i 200 zł. w. a. z pn. ze stanu biernego realności pod l. 181|220 w Stanisławowie położonej. Gdy miejsce pobytu Erazma Müllera nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Łubińskiego i zapadła na tę prośbę tus. uchwała z dnia 7 lipca 1883 l. 8048 mianowanemu kuratorowi doręczoną zostaje.

Wzywa się zatem Erazma Müllera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej, ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 23 lutego 1884.

L. 12527. (1863 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kosowie, podaje do wiadomości, że zmarła w Kosmaczu w r. 1859 Hafia Derenowicz beztestamentalnie do której spadku konkuruje z ustawy jej syn Piotr Derenowicz ze życia i miejsca pobytu niewiadomy.

Wzywa się przeto Piotra Derenowicza, by w przeciągu roku do tego spadku się zgłosił i oświadczył, w razie przeciwnym bowiem rozprawa spadkowa z ustanowionym dla niego kuratorem Semenem Derenowiczem przeprowadzoną, jego część spadkowa aż do zgłoszenia się jego lub udowodnienia śmierci jego w sądzie przechowaną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Kosów 30 września 1883.

L. 11293. (1984 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 10 marca 1884 do l. 11293 wniósł Józef Olpinski imieniem własnem, tudzież imieniem małoletnich dzieci: Emy, Stanisława, Kamili, Kazimiery, Jana i Tadeusza Olpińskich przeciw Tadeuszowi i Anieli Jaworskim pozew o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. $360\frac{1}{4}$ sumy 130 zł. mk. z pn na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Tadeusza i Anieli Jaworskich nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Romanowski kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Skałkowski mianowany.

Wzywa się zatem Tadeusza i Anielę Jaworskich, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 15 marca 1884.

L 1265. (1998 2—3)

Baligrodzki c. k. sąd powiatowy wzywa wszystkich austryackimi poddanymi lub w Austryi przebywającymi cudzoziemcami będących spadkobierców, zapisobierców i wierzycieli zmarłego w dniu 27 maja 1883 w Maniowie buchhaltera Charles Alphonse Waldmann rezerwisty armii francuskiej, syna Jeana Baptiste i Teresy z Mathisów Waldmannów w Rappoltsweiler w Alzacyi zamieszkałych, tamże 24 grudnia 1857 urodzonego, ktorzyby do jego w tusądowym depozycie przechowanego ruchomego spadku jakowe prawa sobie rościli, ażeby pretensye swe w przeciągu trzech miesięcy tem pewniej zgłosili, gdyż w razie przeciwnym spadek ten konsulatowi francuskiemu do dalszego zarządzenia wydany zostanie.

Baligród, dnia 12 marca 1884.

L. 3041. (2007 2—3)

Lwowski c. k. sąd krajowy celem doręczenia niewiadomym z miejsca pobytu Janowi Ewy i Maryi Ewy ts. uchwały z dnia 24 grudnia 1881 l. 56453, zarządzającej na prośbę Małki Stock i Pesli Ringel ekstabulacyę sumy 500 zł. z pn. z większej dla Jana Ewy na dobrach Milerówka intabulowanej sumy 3900 zł. ustanawia rzeczonym Janowi i Maryi Ewy kuratora ad actum w osobie p. adw. dra J. Kohna, któremu powyższą uchwałę jednocześnie dorecza i o tem nieobecnych do właściwego zastosowania się zawiadamia przez edykt niniejszy.

Lwów, 26 stycznia 1884

L. 10924. (1981 2—3)

C. k. sąd pow. miejsko-delegowany s. I. we Lwowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Apolonię Stankowską, że celem doręczenia jej intymatu wyroku apelacyjnego z 30 października 1883 l. 22114 w sprawie Józefa Stankowskiego przeciw niej o 68 zł. 32 ct. z pn. adw. dr. Goldberg kuratorem z substytucyą adw. dra Landesberga został ustanowionym.

Wzywa się przeto Apolonię Stankowską, ażeby potrzebne środki prawne ustanowionemu kuratorowi udzieliła lub innego zastępcę sobie obrała, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie będzie musiała przypisać.

Lwów, dnia 8 marca 1884

L. 371. (1946 2—3)

C. k. sąd powiatowy Husiatyński zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Josla Schmieda, a względnie jego z miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobierców i prawonabywców, że równocześnie dozwala się na żądanie c. k. Prokuratoryi im. wys. skarbu celem zaspokojenia zaległości podatkowej 47 zł. 18 ct. zastawnicze opisanie jego realności l. sp. 468 w Husiatynie. Egzekuci mają miejsce swego pobytu sądowi lub ustanowionemu dla nich kuratorowi Dawidowi Berger z Husiatyna donieść lub innego zastępcę wybrać, inaczej złe skutki sami sobie będą musieli przypisać.

C. k. sąd powiatowy.

Husiatyn, dnia 28 lutego 1884.

Zl. 698. (1977 2—3)

Das k. k. Bezirksgericht in Brody macht hiemit kund, daß die am 4 Dezember Z. 19564 durch Hillel Anbos wider Isak Goldfeld und den den Leben und Wohnorte nach unbekannten Salamon Schorr pto. 101 fl. 77 kr. ö. W. sNG. überreichte Klage zum summarischen Verfahren auf den 23 April 1884, um 10 Uhr Vormittags dekretirt wurde für Salamon Schorr wurde in Curator in der Person des Adwokaten Dr. Starzewski mit Substitution des Adwokaten Dr. Braun, beide in Brody, bestellt.

Salamon Schorr wird hiemit aufgefordert, dem bestellten Vertretter seine Behelfe mitzutheilen oder einen anderen Sachwalter dem Gerichte namhaft zu machen.

Brody, den 6. Februar 1884.

L. 7201. (1816 2—3)

W porozumieniu z król. węgierskiem Ministerstwemdla robót publicznych i komunikacyi, zezwoliło wysokie c. k. Ministerstwo handlu reskryptem z dnia 28 lutego b. r. l. 7146, przyjmować i przesyłać w obrocie pocztowym austro-węgierskiej monarchii i z Niemcami posyłki z żyjącemi pszczołami w formie listowych skrzyneczek drewnianych za opłatą taksy dla listów ustanowionych nawet jako polecone.

Takie skrzyneczki, nie mogą przekraczać wagi 250 gramów na sztukę, a objętość tychże, może co najwięcej 5 centymetrów wysokości, 14 centymetrów długości i 7 centymetrów szerokości; takowe muszą zresztą silnie być spojone, i dla przystępu powietrza delikatną, dobrze osadzoną siatką zaopatrzone.

Adresa może być bez pośrednio na zewnętrznej stronie skrzyneczki napisaną, lub przylepioną, jednak nie tylko po rogach lecz wzdłuż całej powierzchni swej; na adresie umieścić należy marki listowe.

Co się niniejszem, do powszechnej wiadomości podaje.

Lwów, dnia 15 marca 1884.

W zastępstwie

Nawratil.

Mit dem Erlasse vom 28 Februar 1884 Nr. 7146 hat das hohe k. k. Handels-Ministerium im Einvernehmen mit dem königl. ungar. Ministerium für öffentliche Arbeiten und Communicationen gestattet, daß briefförmi- Holzkästchen mit lebenden Bienen im österreichisch-ungarischen Postverkehre und im Verkehre mit Deutschland gegen die Taxe für geschlossene Briefe, eventuell auch recommandirt als Briefpost- Gegenstände angenommen und befördert werden

Solche Holzkästchen dürfen das Einzelngewicht von 250 Gram nicht überschreiten und ihre Dimensionen haben sich innerhalb der Grenzen von 5 Centimeter Höhe, 14 Centimeter Länge und 7 Centimeter Breite zu halten.

Die Kästchen müssen haltbar gefügt und behufs Luftzutrittes mit einem feinen, dauerhaft eingelassenen Drahtgitter versehen sein.

Couverts sind nicht erforderlich, die Adresse kann unmittelbar auf einer äußeren Seite te des Kästchens geschrieben oder nach ihren ganzen Fläche aufgeklebt werden; daselbst sind auch die Briefmarken anzubringen.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 15. März 1884.

In Vertretung

Nawratil.

Рескриптомъ зъ 28 Лютого т. р. ч. 7146 сонзволило высоке ц. к. министерство гандлю въ порозумѣню съ кор. оугор. министерствомъ для публичныхъ роботъ и коммуникацій приниматн и пересилати деревлянй листовой формы скриночки съ жіючими пчолами въ почтовомъ оборотѣ аустро-оугорской державы и до Нѣмеччины за оплатою для листовъ оустановленою а також ако рекомендованй.

Такй деревлянй скриночки поодиноко не маютъ перевыжшати вагу 250 гр. а ихъ обьемъ мае выносити що до высокости 5, що до долгости 14, а що до ширóкости 7 центиметрôвъ.

Скриночки маютъ быти крѣпко связанй и для приступу воздуха тонкою, тревало осадженою дротяною рѣшеткою быти заосмотренй.

Копертъ не требуеся, адресъ може бымн написаный безпосредственно на внѣшной сторонѣ скриночки або быти приклеіеный вздолжъ ей поверхности; на адресѣ належитъ оумѣстити такожъ листовй марки.

Що ся симъ до общой вѣдомости подае.

Львóвъ, дня 15. Марта 1884.

Навратиль.

L. 6537. (1934 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Starym Sączu podaje do wiadomości, iż w dniu 16 listopada 1874 zmarła w Podrzeczu Maryanna 1 Jonik, 2 ślubu Edellmüllerowa bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy do spadku po zmarłej przychodzi córka jej Katarzyna z Joników Placina z miejsca pobytu niewiadoma, przeto wzywa się ją, by w przeciągu jednego roku się zgłosiła i oświadczenie do spadku wniosła, lub też pełnomockika ustanowiła, gdyż inaczej spadek przeprowadzonym zostanie z głaszającemi się i kuratorem Józefem Skaradkiem z Brzeżny dla niej ustanowionym.

Stary Sącz, dnia 22 marca 1884.

L 4153. (2026 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie wzywa każdego, ktoby się znajdował w posiadaniu losu miasta Krakowa czyli obligu udziałowego na 20 zł. aw. pożyczki premiowej miasta Krakowa z dnia 15 października 1872 nr. 37483, aby o tem w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni, licząc od dnia płatności losu sąd tutejszy uwiadomił, gdyż po bezskutecznym upływie tego tego terminu wymieniony los za umorzony i nieistniejący uznanym będzie.

Kraków, 7 marca 1884.

L. 773. (2029 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Białej zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Ludwika Heintzego starszego, iż w sprawie egzekucyjnej dra Łazarskiego przeciw niemu o zapłacenie 579 zł. 82 ct. aw. z pn. ustanowił dla niego celem doręczenia mu tutejszosądowej rezolucyi z dnia 8 marca 1884 l. 773 jakotez i później w tej sprawie wydać się mających, kuratorem adwokata dra Ichheisera.

Wzywa się Ludwika Heintzego, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki dostaczył, lub innego swego zastępcę sądowi wskazał, gdyż złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Biała, 8 marca 1884.

L. 5461. (1932 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Staremmieście wzywa niniejszem posiadacza zaginionego kwitu c. k. głównego urzędu podatkowego w Samborze z daty 14 czerwca 1872 wystawionego na rrzecz Fischla Aberdama i Mechla Lemma potwierdzającego odbiór od tychże obligacyi długu państwa nr. 9053 na 500 zł. i przechowanie tejże jako kaucyi na zabezpieczenie robót w celach konserwacyi dróg pod art. dz. 232/72, ażeby kwit ten w przeciągu jego roku 6 tygodni i 3 dni począwszy od pierwszego ogłoszenia w dzienniku urzędowym w sądzie tutejszym przedłożył, gdyż w razie przeciwym takowy za umorzony i nieistniejący uznany zostanie.

C. k. sąd powiatowy
Staremiasto, 1 listopada 1882.

L 10735. (1936 1—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu A. Gerlichowi, że przeciw niemu został dnia 1 marca 1884 l. 9837 na rzecz firmy handlowej „Brüder Pichler we Wiedniu" wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 359 zł. 50 ct. a. w. z pn., że ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Stromengera, a tegoż zastępcą adwokata dra Blizińskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje i wzywa go, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę ustanowił, gdyż inaczej ze zaniedbania wynikłe skutki sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 15 marca 1884.

L. 2474. (2023 1—3)

Złoczowski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ustanawia dla Perli Schumier, z życia i miejsca pobytu niewiadomej celem doręczenia jej wydanego dnia 24 grudnia 1883 l. 11890 na rzecz Wiktoryi Hirschberg t. s. nakazu zapłaty sumy wekslowej 300 zł. wa. z pn. jak i celem dalszego tejże Perli Schumier zastępstwa kuratorem ad actum pana adw. dra Billeta z substytucyą pana adw. dra Mijakowskiego i o tem rzeczoną kurandkę niniejszem z wezwaniem zawiadamia, aby się do ustanowionego kur tora zgłosiła, i jemu swe środki obronne podała, lub innego obrońcę wybrała i o tem sądowi doniosła i w ogóle wszelkich do swej obrony środków prawnych użyła, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samej będzie musiała przypisać.

Złoczów, 15 marca 1884.

L. 2798. (2004)

Celem obsadzenia posady prowadzącego metryki Izraelitów okręgu Nowytarg, rozpisuje niniejszem konkurs, do 1 maja t. r. Ubiegający się o tę posadę, winni wnieść do mnie prośbę, własnoręcznie przez siebie pisaną, w której wykazać mają dokumentami rodzaj zatrudnienia i stopień wykształcenia swego, oraz wiek i obywatelstwo Austryackie, jakoteż iż są wyznania mojżeszowego, że władają dokładnie językiem krajowym i zamieszkują stale w Nowym-targu, nadto zobowiązać się, iż poddadzą się egzaminowi instrukcyi o prowadzeniu metryk.

C. k. starostwo
Nowy-targ, dnia 22 marca 1884.

L. 392|pr. (2072 1—3)

Jego Ekscellencya prezydent sądu krajowego wyższego zemianować raczył, na IIgi okres sądu przysięgłych, który się rozpocznie 26 maja 1884, o godzinie 8 rano, przewodniczącym trybunału przysięgłych, prezydenta tegoż sądu, zaś zastępcami przewodniczącego, radców sądów krajowych Antoniego Dyduszyńskiego, dr. Wilhelma Leżańskiego, Ludwika Słotwińskiego, Teofila Bereźnickiego i Henryka Rappego.

Sambor, 19 marca 1884.

Księgi gruntowe.

L. 132. (2067)

Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Mielcu urzędująca zawiadamia, że dochodzenia miejseowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy „Brzyście z miejscowością Babicha" dnia 3 kwietnia 1884, rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Mielec, dnia 29 marca 1884.

L. 2449. (2073)

C k. komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, że arkusze posiadania w raz aktami, dotycącemi założenia nowej księgi gruntowej, dla gminy katastralnej Nowosiółki gościnne, powiatu sądowego Rudeńskiego, złożone zostały w c. k. jej biurze w Samborze, do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania, wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie, przed komisyą hipotecz. w Samborze do dnia 21 kwietnia 1884.

Sambor, dnia 25 marca 1884.

L. 87. (2047)

Arkusze posiadania dla gminy Bałachorówka, zostały złożone do powszechnego przeglądu w c. k. sądzie powiatowym w Obertynie: w którym zarzuty przeciw prawdziwości takowych, mogą być do dnia 10 kwietnia 1884, wniesione.

Komisya hipoteczna,
Kołomyja, 29 marca 1884

L. 2582. (2059)

Projekt księgi gruntowej dla gminy katastralnej, Rożen mały został w biurze c. k komisarza hipotecznego wyłożony do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty zgłosić należy tamże dnia 5 kwietnia 1884.

C. k. sąd powiatowy.
Kuty, dnia 28 marca 1884.

Upadłości.

L. 14391. (2063 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jako też na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1. D. p. p. położony majątek Izaaka Späta kupca towarów kolonialnych we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy sądu krajowego dr. Bernaczkowi, jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasem zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dr. Emila Byka wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 15 kwietnia 1884, godzinę 3 po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 1 czerwca 1884 i podać ją na terminie na dzień 16 czerwca 1884, godzinę 9 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli -- inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68. ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej."

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego
Lwów, dnia 28 marca 1884.

Doniesienia prywatne.

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI

Porcelany, Szkła i towarów mieszanych

We Lwowie, ulica Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845.

poleca na prezenta

Serwisa na 6 osób na tacach

do PIWA, WINA, WODKI I CZARNEJ KAWY

modne, luksusowo ozdobne.

Wody lecznicze mussujące.

oda mussująca alkaliczna. Przewyższa w skutku wszystkie szczawy naturalne, jak Selters, Szczawnica, Vichy etc. i jest przyjemniejszą do używania. Cena butelki 16 ct.

Woda mussująca żelazista. Jest najlepszym środkiem leczniczym, żelazo zawierającym, tam gdzie użycie tegoż jest wskazane. Bardzo przyjemna w użyciu. Cena 16 ct.

Woda mussująca gorżka. W skutek wielkiej ilości kwasu węglowego i soli glauberskiej i gorżkiej, przyjemniejsza jak wszystkie inne wody gorżkie naturalne i daleko skuteczniejsza. Cena 16 ct.

Woda mussująca magnowa. Zawiera węglan magnowy rozpuszczony (Magnesia), bardzo skuteczna przy nadmiarze kwasów żołądkowych i przyjemna w użyciu. Cena 16 ct.

Woda mussująca litowa. W różnych cierpieniach pęcherza, przy gośccu, artritis i t. p. nader skuteczna. Cena 16 ct.

Woda mussujące jodowa, bromowa i salicylowa. W skutek zawartości wielkiej ości kwasu węglowego, są te wody skuteczniej- jak roczczyny soli jodowych i bromowych lub s ,lanu sodowego, oraz daleko przyjemniejsze w u..iu i nie upośledzają trawienie tak, jak pojedyńcze roczczyny Cena które kolwiek 18 ct.

Mussująca lemoniada angielska. Jest nadzwyczaj przyjemnym i delikatnym środkiem rozwalniającym. Cena 35 ct.

Wszystkie te wody jedynie są do nabycia w

Aptece pod Gwiazdą Piotra Mikolascha

we LWOWIE.

Za próżne flaszki zwraca się 6 centów od sztuki.

Wysełka pocztą lub koleją bez zwłoki.

Opakowanie liczę od 5ciu butelek 35 ct., od 10 butelek 60 ct., od 20 butelek 70 ct., od 30 butelek 80 ct., od 40 butelek 90 ct., od 50 butelek 1 złr. (6276 26-?)

Handel

towarów korzennych

Karola Bałłabana

we LWOWIE, ulica Halicka 23 — poleca przy zbliżających się świętach oprócz zupełnie świeżych towarów korzennych, owoców południowych, win, t t.. p.

Drożdże

prasowane

jedynie pewne i niezawodne w rozczynie z fabryki p. n. AD. IG. MAUTNERA I SYNA w WIEDNIU.

Zwyż lat 20 utrzymuję wyłączny główny skład tych drożdży dla całej Galicyi, a niebyło dotąd wypadku, żeby kiedykolwiek zawiodły i dały szanownym paniom gospodyniom powód do skarg i zażaleń.

Zamówienia z prowincyi upraszam wcześnie poczynić, żeby posyłki pocztowe w żądanym czasie do rąk wielce szanownych odbiorców wysłane być mogły. (2011 1– 6)

Dr. Jasinskiego

„Przewodnik do Uzdrowisk"

jakoto: klimatycznych, zakładów wodoleczniczych, zdrojowisk, kąpieli rzecznych, morskich i t. d. rozbiera działanie wszelkich uzdrowisk i wymienia kwalifikujące się do nich choroby, dalej przechodzi krytycznie sposoby leczenia wodą, traktuje oraz o łaźni rzymsko-irlandz. o kąpielach borowinowych, iglicowych, piaskowych i t. p., nareszcie o leczeniu mlekiem, żentycą, kumysem i winogronami. Do nabycia w księgarni p. Milikowskiego we Lwowie, cena 1 złr. (1634 3 –?)

Wina lecznicze

dla chorych i rekonwalescentów

APTEKI

Jul. Nahlika

we Lwowie, ul. Halicka l. 5.

Wino hiszpańskie Małaga z żelazem, z chiną, z chiną i żelazem, z pepsyną, z rumbar-barum. Cena flaszki $^1/_3$ litr 1 zł 50 ct.

Wino węgierskie „Toka". Cena flaszki $^1/_3$ litr 2 złr., $^2/_3$ litr. 4 złr.

Wino hiszpańskie Dry Madeira Cena flaszki $^1/_3$ litr. złr 1.75, $^2/_3$ litr. zł 3. 50.

Wino hiszpańskie „Malaga". Cena flaszki $^1/_3$ litr. złr. 1.25, $^2/_3$ litr. zł. 2.

Koniak najlepszy stary Cena flaszki $^1/_3$ litr złr. 3.50

Oprócz tego utrzymuje [illegible] wszelkiego rodzaju wypróbowane środki [illegible] ne krajowe i zagraniczne jakoteż przyrządy i przybory chirurgiczne i opatrunkowe.

Zamówienia z prowincyi załatwia się odwrotną pocztą. (7877 22 - 8)

Izydor Wohl

ulica Sykstuska l. 6

we Lwowie

poleca Szan. P. T. Publiczności

swój WYŁĄCZNY skład

HERBATY

rossyjskiej.

(1129 12—11)

We wszystkich księgarniach do nabycia

Konwersya i kredyt hipoteczny

wobec projektowanej noweli tabularnej

skreślił

Dr. Władysław Majewski

adwokat krajowy. (1868 3 –6)

Lutcza, dnia 27 stycznia 1884

Wielmożny Pan Henryk Blumenfeld apt. we Lwowie

Spełniło się com sobie życzył, wina Pana Dobr. na zdrowie. nędznemej staruszki matki podziałały nadspodziewanie. Ma się znacznie lepiej — Bóg Panu Dobr. za to zapłaci.

Lecz aby dzieło ratunku do skutku doprowadzić, proszę o jedną butelkę wina pepsynowego z diastazą i o jedną butelkę Malagi z rebarbarum za pobraniem. pocztowem. 1307 •

Z wielkim szacunkiem

Ks. Jakób Drzewiecki

Proboszcz w Lutczy poczt. Strzyżów.

Pierwsza Spółka

samoistnych

Krawców lwowskich

ul. Hetmańska l. 10 we Lwowie,

poleca nowo otworzony Magazyn gotowych tanich sukien męzkich w wielkim wyborze, również wielki wybór ubiorków dla dzieci.

Celem spółki jest, ażeby wyrobem naszym własnym jak najtańszym i dobrym, usłużyć Szanownych odbiorców.

Nie liczymy na wielkie zyski przy pojedynczej dobrej sprzedaży, tylko na obrót jak największy, a temsamem chcemy tamę położyć napływowi niekrajowych lichych produktów.

Ceny gotowych sukien są następujące:

Garnitur na teraźniejszą porę złr. 15, 17, 19, 22, 24.

Żakiety z kamizelką z kamgarnu złr. 18, 20, 22, 24, 26.

Paletoty letnie złr, 12, 14, 16, 18, 20.

Surduty salonowe i fraki złr. 18, 20, 22, 24, 26.

Haweloki do podróży złr. 15, 16, 18, 20.

Wszelkie zamówienia na miarę będą wykonywane po tych samych cenach jak wskazują gotowe wyroby.

Otwierając tę pierwszą spółkę samoistnych krawców lwowskich, podejmujemy zadanie uczciwej taniej obsługi Szanownej publiczności, o czem każdy, zwiedzający magazyn nasz przy ulicy Hetmańskiej l 10 we Lwowie, może się przekonać (1657 8-3)

Zarząd pierwszej Spółki krawców lwowskich.

Obwieszczenie.

L. 163. (2019 3—3

Dyrekcya Przemyskiej kasy oszczędności podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na mocy uchwały Wydziału swego z dnia 28 lutego 1884 l. 2 podwyższa procent od zaliczek na zastaw papierów publicznych od dnia 1 kwietnia 1884

z 5½ % na 6 %

pozostawiając każdemu wolność spłacenia zaliczki, lub zastosowania się do tego rozporządzenia.

Z Dyrekcyi Kasy Oszczędności.

Przemyśl, dnia 15 marca 1884.

Zginęła ratlerka

Ledi, maści czarnej z siwym pyszczkiem, z pod Nr 53, ulica Żółkiewska. Rzetelny znalazca otrzyma nagrodę 2 złr.

Po najtańszych cenach i na raty. **Ogniotrwałe** kasy z patentowanemi zamkami (Pasquillriegel) i ulepszonemi przyrządami, elegancko sporządzone są na składzie u Simona Degena we Lwowie, Wałowa liczba 19. (1842 5 - 12)

Nowości dla dam

na wiosnę i lato

MATERYE WEŁNIANE, JEDWABNE, ZEFIRY, SATINY, FULARY PERKALE, PIKI, BRYLANTYNY, PŁÓCIENKA NA SUKNIE

poleca w wielkim wyborze po cenach stałych i najtańszych

Magazyn Markiewicza.

we Lwowie, plac Maryacki l. 10. (1988 1—12)

PUDR KSIĄŻĘCY

biały, różowy i żółtawy.

Znakomite powodzenie i [illegible] ziętość tego pudru są najlepszym dowodem jego nieporównanej dobroci. — Pudr książęcy na wszystkich wystawach odnosił palmę pierwszeństwa, a liczne medale zasługi, jakiemi został wyszczególniony najlepiej go zalecają — Pudr książęcy nie zawiera żadnych metalicznych przymieszek, jestto najczystsza i najdelikatniejsza mączka roślinna, przyjemnie przylega do twarzy, nadaje piękną naturalną białość i jest nieocenionym środkiem do hygienicznego upiększenia twarzy.

Pudełko małe pudru białego 60 cnt., całe 1 złr., z łabędzikiem 1.50 cnt. Różowy i żółty, mniejsze 70 cnt., większe 1 20 cnt z łabędzikiem 1 60 cnt.

WODA FIJOŁKOWA.

Usuwa z twarzy pryszcze, liszaje, trądziki, pierzchnienie i łuszczenie skóry, wygładza zmarszczki, pory i dołki ospowe.

Twarz odświeża, wybiela i wydelikaca do tego stopnia, że jako środek toaletowo-hygieniczny został odszczególniony medalem zasługi na wystawie przyrodniczo lekarskiej w Krakowie.

Cena 1 złr w. a.

MYDŁO KOSMETYCZNE,

Odznacza się nadzwyczajną delikatnością i nader przyjemnym zapachem, łagodnie wpływa na naskórek, zapobiega pierzchnieniu rąk i bardzo dokładnie oczyszcza skórę. Usuwa piegi i żółtobrunatne plamy z twarzy. — Cena 60 cnt.

Nabyć można we Lwowie w fabryce perfum

JANA IHNATOWICZA

przy ul. Kopernika Nr. 3. we Filii przy ul. Halickiej róg wałowej, naprzeciw sklepu Bałłabana, w Krakowie w Filii w Sukiennicach l. 20 i we wszystkich renomowanych sklepach i aptekach. (180 13-?)

GARNITURY począwszy od 13 złr. 50 cnt.

Marynarki w cenie 8 złr.

Pantalony męzkie w cenie 3.50

Pracownia i skład GOTOWYCH SUKIEN MĘSKICH

Pawła Piątkowskiego

we Lwowie, plac. Halicki l. 13.

Dziękując za dotychczasowe względy Szanownej P. T. Publiczności, polecam i nadal moją pracownię zaopatrzoną w najnowsze i najmodniejsze towary wiosenne i letnie po umiarkowanych cenach. Zaopatrzyłem mianowicie mój magazyn w gotowe i tanie suknie męskie, tak, że można nabyć cały garnitur własnej roboty za 13 złr. 50 cnt. i wyżej.

Wykonuję oraz wszelkie zamówienia w miejscu i na prowincyę akuratnie i po umiarkowanych cenach. (1958 2 - ?)

KAMIZELKI w cenie 2 złr. 50 cnt.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fa